Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 31 (763) * joi 4 august 1960 * 8 pagini 30 bani

COMUNICAT

În ziua de 1 august 1960 a avut loc ședința plenară a C.C. al P.M.R

La primul punct al ordinei de zi plenara a ascultat o informare prezentată de tovarășul Al. Moghioroș cu privire la mersul lucrărilor agricole și a stabilit măsuri în vederea pregătirii campaniei agricole de toamnă.

La al 2-lea punct al ordinei de zi a plenarei, tovarășul Gh Gheorghiu-Dej a prezentat o dare de seamă cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, care a avut loc la București în timpul Congresului al III-lea al P.M.R.

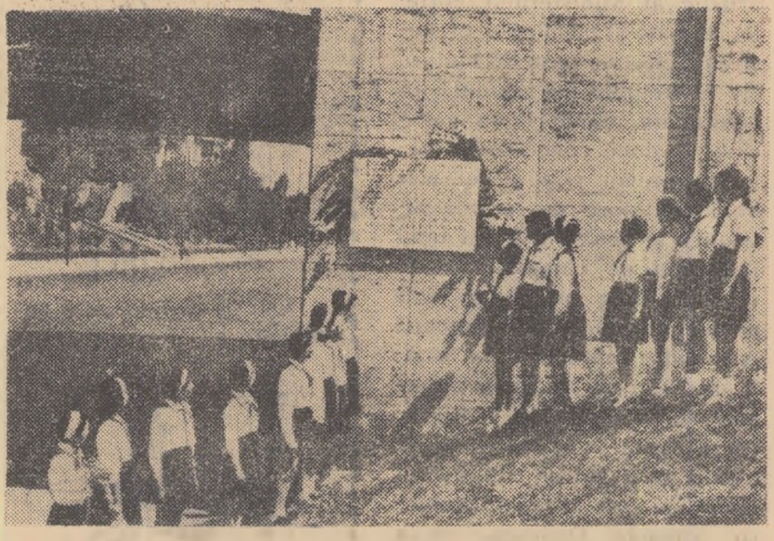
Plenara a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care aprobă activitatea delegației P.M.R. și Comunicatul adoptat la Consfătuire

În întîmpinarea lui 23 August

Pentru marea sărbătoare

CRAIOVA (prin telefon). Ca în fiecare an, pionierii din orașul nostru întîmpină cu dragoste ziua de 23 August, cînd sărbătorim cea de-a XVI-a aniversare a eliberării patriei. În cinstea marii sărbători, pionierii unității de la Școala medie nr. 2 au ajutat cu tragere de inimă constructorilor noii școli de pe Calea Lenin. Lucrînd cîte două ore pe zi, pionierii s-au ocupat de sădirea unor bogate straturi de flori în jurul clădirii. Tovarășii de la Sfatul popular al orașului Craiova au fost mulțumiți de felul cum au lucrat copiii. Ion Stătescu, din clasa a V-a, Cătălin Popescu, din clasa a VII-a, Constanța Vasile, din clasa a VI-a și Mihai Amariei, din clasa a V-a s-au aflat printre cei mai harnici. De asemenea, cu prilejul lui 23 August, se organizează o excursie de două zile la o gospodărie agricolă colectivă din raionul Segarcea. Programul – pe care il vom realiza împreună cu pionierii de acolo – este următorul: în prima zi vom lucra la întreținerea culturilor; a doua zi o vom consacra unui schimb de experiență cu pionierii din sat, ne vom odihni și ne vom distra împreună; seara, vom avea un foc de tabără, în jurul căruia se va desfășura un program artistic dedicat partidului nostru drag, care a condus clasa muncitoare la măreața victorie de la 23 August 1944. Vom invita la acest foc de tabără și tovarăși membri de partid, colectiviști din sat, care ne vor povesti despre lupta comuniștilor. Tot în cinstea zilei de 23 August, mulți pionieri din unitatea noastră participă cu drag la concursul **„Frumoasă ești patria mea"**, organizat de gazeta „Scînteia pionierului".

Colectivul de conducere al unității de la Școala medie nr. 2, Craiova

La placa comemorativă de la podul Băneasa, pe locul unde în august 1944 s-au dat lupte pentru izgonirea trupelor fasciste din Capitală și împrejurimi, au venit pionierii de la Școala de 7 ani nr. 57 din București. Florile depuse de ei la această placă sînt o mică dovadă a recunoștinței pe care generațiile tinere o poartă celor ce s-au jertfit pentru libertatea noastră.

Tovarășa instructoare superioară Ioana Pricop e mult îndrăgită de pionierii de la tabăra locală din cadrul clubului „Constructorul", București.
Iat-o în mijlocul pionierilor, povestindu-le despre faptele de neuitat ale eroilor utecîști, tineri, care sub conducerea partidului au luptat pentru viața noastră de azi.

O excursie LA MARE

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 12 din Sibiu au făcut, nu de mult, o excursie la mare. Să ne imaginăm că timpul se întoarce puțin, că sîntem cu ei pe drum și că împărtășim o parte din călătorie și impresii.

★

Cu multe zile înainte de a porni, tovarășul profesor de geografie ne-a desenat de cîteva ori pe tablă itinerariul excursiei, povestindu-ne despre obiectivele principale pe care le vom vizita. În dimineața hotărîtă, însoțiți de părinți și profesori, ne-am îndreptat spre gară. Tovarășul profesor Valeriu Spanache, conducătorul excursiei, ne dădea ultimele îndrumări. Era o nerăbdare și o veselie de nedescris. Am cîntat „Azi e zi de sărbătoare" și „Peste plaiurile țării" și, ajunși în tren, ne-am îmbulzit la ferestre să facem semne cu mîna. În sfîrșit, trenul a pufăit prelung. Ultimele cuvinte, salutul de despărțire, și iată-ne la drum! În compartimente, făceam cu rîndul la ferestre, ca să ne bucurăm cu toții de priveliști. Ce frumoasă e Valea Prahovei!

★

Iarăși în tren, spre Constanța, după un scurt popas în București. Ne-am jucat în compartiment de-a telefonul fără fir. Ce mai rîsete! Cîntam cîntece pionierești, spuneam glume la un loc cu profesorii și părinții și rosteam ghicitori. O ghicitoare spusă de Nicolae Trif, care n-a fost ghicită, iat-o: „Ce arde și nu frige?" Ardelul iute, se înțelege. Spre seară, mulți dintre noi au adormit. La podul de la Cerna Vodă am căutat să-i trezim pe somnoroși. Mioara Marcu a făcut mofturi și n-a vrut să se trezească. Dimineața însă, tot ea cu gălăgia, că de ce n-am trezit-o, că n-a văzut podul... Domol Dunărea bătrînă curgea sub văzul nostru. Razele lunii se topeau în apă lăsînd în urmă o dîră aurie. tremurătoare.

Constanța ne-a întîmpinat într-o explozie de lumină. Răsărea soarele și, fără exagerare, cred că s-a aprins mai tare aflînd de venirea noastră. În portul Tomis ne-am trezit ca niște pitici în fața unor uriași. Pe Lucia Roncea a impresionat-o mărimea vapoarelor. Savu Curteanu și Nicolae s-au uitat multă vreme la far. Elena Bică privea cu luare aminte mașinile speciale de încărcare a grîului. Dar am lăsat la urmă ținta călătoriei: marea. Ne-a izbit în primul rînd mulțimea oamenilor pe plajă. Am alergat cu inima bătînd și... de atîta albastru cît am văzut ni s-a umplut privirile. S-a întîmplat și ceva hazliu, cu învățătură de minte. Ovidiu Anghel s-a despărțit de grup și s-a dus să facă baie singur, s-a întors apoi și s-a culcat undeva, la întîmplare, pe plajă. Cînd s-a trezit, a pornit să ne caute. Nu și-a mai găsit nici locul, nici hainele. A fost nevoit să se întoarcă la hotel, mergînd buimăcit, în costum de baie, pe străzi. Abia tîrziu, cînd ne-am întors cu toții, l-am găsit hainele chiar acolo... unde le lăsase el! De atunci cred că s-a învățat minte să nu se mai despartă de grup. Marea a fost liniștită pînă în ultima zi. Ne bălăceam nebunește în apă și soare, încît Gabriela Arhir, care nu știa să înoate, s-a hotărît pe viitor să învețe. Am fost cu costierul *) din Constanța pînă la Mangalia. Valurile erau blînde și vaporul aluneca pe apă ca pe gheață. În depărtare, țipau neîncetat pescărușii. În ultima zi marea a devenit agitată. Știam noi, îi părea rău că plecăm. Cînd am intrat în apă, s-a zbuciumat, și-a ridicat valurile și ne-a făcut... masaj pe spate. Regretam că trebuie să ne luăm rămas bun. Dar eram așteptați. În gară, punctual, trenul pufăia supărat că nu-l întîmpinăm cu flori, ca la Sibiu. Dacă ne-am urcat însă, el a răsuflat ușurat ca și cum ne-ar fi spus: „Ei, de acum o să vedeți voi cum vă duc!" Și am pornit din nou la drum cu cîntece și voie bună.

*) *mic vas de coastă.*

M. DIACONU

Să discutăm despre voință • Să discutăm despre voință

O mică... scenetă

Tema: o problemă recent ridicată de gazeta noastră. Eroi **principali: două personaje de genul feminin: Voința și Ambiția.** Locul acțiunii: o sală de **clasă.** Alți eroi: **Elena Huțupaș — 12 ani, președintă de unitate la Școala pedagogică „A. S. Makarenko" și Mihai Alexiu — 13 ani (ambii din orașul Suceava).** Un anchetator. Pionieri.

Aproximativ, eroinele principale trebuie să arate astfel: Voința — frumoasă, înaltă, demnă, logică, perseverentă. Ambiția — nu-i frumoasă, vînătă, ranchiunoasă, nervoasă, de loc agreabilă, veșnic încruntată și mereu la pîndă.

Anchetatorul: **Tovarăși și tovarășe! Ni se prezintă astăzi în instanță o problemă dificilă: un conflict între numitele Voința și Ambiția. Situația este gravă, cu atît mai mult cu cît ele se află amîndouă în clasa a VI-a la Școala pedagogică „A. S. Makarenko"** din Suceava. **Voința susține că în viață pentru orice om important este un grad înalt de respect față de muncă și de tovarășii săi, o înaltă conștiinciozitate. Ambiția susține că în viață important este să te comporți în așa fel încît să „faci impresie".**

Acestea sînt punctele de vedere și vă rugăm să vă spuneți cuvîntul.

Elena Huțupaș: **(emoționată) Dragi tovarăși, vă cer scuze pentru slăbiciunea pe care o am dar trebuie să mărturisesc că eu o iubesc nespus de mult pe Voința. Președinta noastră de detașament Mihaela Gospodaru – adică vreau să spun Voința – nu și-ar permite niciodată să vină la școală cu lecțiile neînvățate, neînțelese perfect; Mihaela, adică Voința, este o fată pe care orice ai întreba-o din tot ceea ce am învățat, știe. Pe cînd Ambiția... Of, cu ea este o întreagă poveste. Pe la începutul anului școlar trecut, între Victoria Batariuc și Mihai Zeilig a început o întrecere „cine știe mai mult". Frumos – veți spune voi, pentru că așa am spus și noi, colegii lor la începutul poveștii. Dar, o dată, Victoria a luat la un extemporal 9, iar Mihai 10. Mihai a început s-o necăjească apoi pe Victoria că n-a fost în stare să ia mai mult de 9. Așa că, în ora următoare, la cor, noi cîntam, Victoria plîngea, Mihai îi făcea „sic" și, la sfîrșit, s-au bătut. Vedeți dar, ce rol negativ a avut aici Ambiția, care în loc să-i unească pe cei doi colegi să învețe bine, i-a făcut să lupte pentru note cît mai mari, nu pentru știință.**

Anchetatorul: **Din exemplele expuse, dragi tovarăși, de partea cui se îndreaptă simpatia voastră? Pe cine aprobăm și pe cine condamnăm?**

O voce din sală: **Eu cred că drept este s-o condamnăm pe Ambiție și să căutăm să fim toți ca Voința.**

Anchetatorul: **Dar cine ești tu, vorbitorule?**

Vocea din sală: **Sînt Nicolaie Alexiu din clasa a VI-a. Învăț la Școala pedagogică. Eu, de pildă, nu reușeam niciodată să intru în clasă cînd se suna. Mai rămîneam să mă joc cu alți copii. Atunci, Voința s-a apropiat de mine și, zîmbindu-mi prietenește, m-a sfătuit: „Încearcă să te autoeduci". Și-am încercat. Acum nu mai sînt ca înainte. Iată pentru ce trebuie să-i mulțumesc eu Voinței — pe care, așa cum spunea și Elena Huțupaș, o iubesc... pentru că, credeți-mă, este tare frumos s-o ai prietenă!...**

E. SKIBINSKY

Atențiune, pionieri!

În seara zilei de 14 august a. c., în parcul Palatului pionierilor din București va avea loc, în cinstea celei de-a XVI-a aniversări a eliberării patriei noastre,

„Tradiționalul foc de tabără organizat de gazeta „Scînteia pionierului" în colaborare cu Palatul pionierilor".

Vă invităm să participați în număr cît mai mare.

Din viața pionierească

Distincții pionierești

Zile de vacanță

Taberele locale din regiunea Galați organizează în timpul vacanței de vară multe activități interesante, care le sînt de folos pionierilor în obținerea distincțiilor pionierești.

O excursie interesantă

Nu de mult, pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani nr. 2 din Focșani s-au întors din excursia de 5 zile făcută la Piatra Neamț, Lacul Roșu, Bicaz. Cu cîte impresii frumoase n-au venit copiii de acolo! Cîte amintiri plăcute, cîte bucurii. Au vizitat minunata construcție a hidrocentralei „V. I. Lenin", au avut prilejul să învețe orientarea după busolă, după mușchiul copacilor și după indicatoarele turistice. Cei mai mici, care au mers pentru prima oară într-o excursie de mai multe zile, au avut ocazia să vadă la fața locului formele variate de relief ale țării noastre, pe care pînă atunci le cunoșteau umai de pe hartă. Și, dacă la aceasta mai adăugăm colecția de roci, de plante, și insecte, ne dăm seama cît de bogate au fost roadele excursiei.

Vizite noi — amintiri plăcute

In apropiere de Focșani, la Școala de 7 ani din comuna Golești. funcționează o tabără locală cu o bogată activitate. Citind programul de activitate reții în primul rînd numărul mare de vizite, care se vor organiza cu pionierii. Pînă acum au vizitat G.A.C. „Unirea" din comună, muzeul de istorie și științele naturii din Focșani, monumentul lui Suvorov din satul care-i poartă numele.

Dar cîte nu vor mai avea de văzut! Combinatul vin-alcool de la Cotești, Fabrica de marmeladă din Focșani și multe altele.

— La capătul acestor vizite vom avea multe de scris în jurnalul unității noastre, spune un pionier.

Să fii gospodar nu e greu!

La tabăra locală din comuna Tulucești, raionul Galați, copiii, cu mîinile pline de săpun pînă la coate, învață să-și spele cravatele, fundele, batistele, să le apreteze și să le calce. Cei mici privesc, deocamdată, și iau aminte la cele spuse de tovarășa instructoare care, ea însăși e o bună gospodină. Tot dînsa, tovarășa Ecaterina Giurgea, i-a învățat pe pionieri să coasă, să mături, să șteargă geamurile. In curînd, fetele vor învăța să gătească cîteva feluri de mîncare. Mamele lor vor fi tare bucuroase dacă fetele și — de ce nu — și băieții? le vor da o mînă de ajutor la gătit, la dereticat, la gospodărie în general.

OLGA MIHAILA

Un jurnal de zi... și o mașină electronică

Indată ce m-am întors din regiunea Iași, unde vizitasem printre altele și tabăra turistică de instruire a activului pionieresc de la Repedea, m-am dus direct de la gară la prietenul meu Electronicus, inginer, specialist în materie de electronică.

— Dragul meu, i-am spus eu gîfîind și uitînd să-i dau bună ziua, spune-mi repede: se poate construi un caiet care să se... scrie singur? Așa, fără creion, fără toc, fără să pună nimeni mîna pe el. Să stea închis într-o valiză și, într-o bună zi, să apară în el însemnări despre evenimentele care s-au petrecut în jurul său timp de două săptămîni!

Inginerul a clătinat nesigur din cap. A făcut repede cîteva însemnări și le-a introdus în mașina de calcul electronică. Timp de șapte secunde, aparatul a efectuat cîteva sute de mii de calcule și apoi s-a oprit cu un țăcănit ușor, făcînd să apară un cartonaș perforat cu semne convenționale. Inginerul citi semnele și ridică din umeri:

— Bănuiam eu. Nu, ceea ce te interesează, încă nu se poate construi...

— Ce păcat!... am oftat eu,

Intr-adevăr, mare păcat, dacă te gîndești că, în urmă cu cîteva zile, și anume în seara în care pionierii din prima serie de la Repedea își luau rămas bun de la tabăra pe care o îndrăgiseră, jurnalul unității din tabără era alb ca spuma laptelui! In afară de cîteva desene improvizate în grabă, nici un rînd, nici un cuvînt scris despre bogata activitate desfășurată aci, timp de 15 zile. Și cîte n-ar fi fost de notat... Excursiile, jocurile de orientare turistică, schimburile de experiență (este vorba doar de o tabără în care se aflau foarte mulți președinți de grupă, de detașament și de unitate **din toată regiunea Iași**), peripețiile hazlii, care nu lipsesc niciodată într-o tabără pionierească — iată fapte care ar fi trebuit însemnate cu drag în jurnal.

L-am întrebat pe inginer:

— Totuși, acum ce-i de făcut?

Inginerul a pus din nou în funcțiune mașina sa electronică de calcul. Mașina hurui grăbită și peste cîteva secunde răspunsul a venit promt:

— Pionierii... din seria a doua... de la Repedea... să procedeze... invers... decît tovarășii lor... din prima serie.

AL. OVIDIU ZOTTA

O frumoasă serbare cîmpenească

Comitetul Orășenesc U.T.M. București, împreună cu Palatul pionierilor au organizat la Mogoșoaia în dimineața zilei de 28 iulie o frumoasă serbare cîmpenească la care au participat 700 de pionieri din întreaga Capitală.

La ora 10, în sunete de goarne, un grup de pionieri au anunțat de pe estrada ridicată în mijlocul cîmpiei, deschiderea serbării. A luat apoi cuvîntul tovarășa Cecilia Stan, secretară a Comitetului Orășenesc U.T.M., care le-a urat pionierilor petrecere plăcută. Primul număr din program l-a susținut formația corală de copii a Casei de cultură din raionul Tudor Vladimirescu. În pauză, pionierii adunați în grupuri au dezlegat ghicitori, primind premii și s-au antrenat în jocuri distractive. S-au prezentat apoi momente vesele, numere distractive, un potpuriu de muzică populară romînească și din muzica popoarelor la care și-au dat concursul artiști de la teatrul de Estradă „C. Tănase", de la Ansamblul artistic al Ministerului Forțelor Armate și membri ai orchestrelor cîtorva Case de cultură ale tineretului din Capitală. În continuare, pionierii au participat la două concursuri dotate cu premii pentru cei mai buni recitatori de poezii patriotice și pentru cei mai buni interpreți de cîntece patriotice. Au primit premii în cărți pentru interpretare, pionierii Alexandru Ionescu de la Școala de 7 ani nr. 16, Stela Unterman, de la Școala de 7 ani nr. 84 și Radu Alexandru de la Școala de 7 ani nr. 111. La recitări, au fost premiați pionierii Mihaela Dodescu, de la Școala de 7 ani nr. 70, Mihai Șubă de la Școala de 7 ani nr. 154 și Niculina Cîrjă de la Școala de 7 ani, nr. 175.

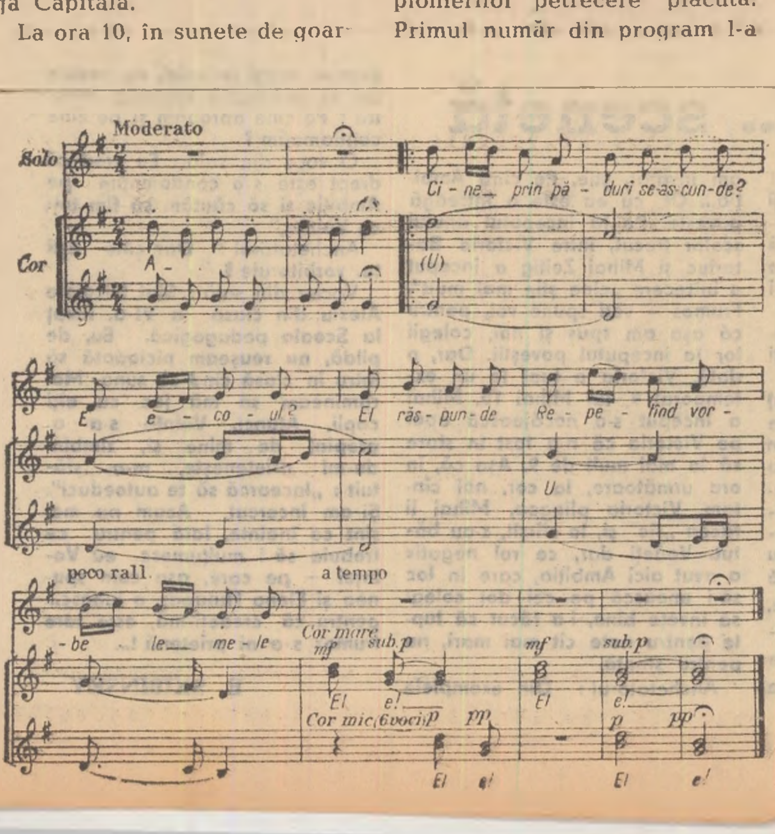
Serbarea s-a încheiat cu o reuniune tovărășească

M. LICIU

ECOUL

Muzica: AL. PLEȘCA

Versuri: FL. IORDACHESCU

Cine prin păduri se-ascunde?
E ecoul? El răspunde,
Repetînd vorbele mele?
El e! El e!

Spune, dacă tu ai minte:
Ce se-ntîmplă înainte
De-a începe o furtună?
Tună! Tună!

— Hei, ecoule! ia ghici,
Cînd a mai trecut pe-aici
Grupa mea de pionieri?
Ieri! Ieri!

— Hei, prietene ecou!
Cînd putem veni din nou
Prin pădurile de brazi?
Azi! Azi!

Toiagul

Toiagul, credinciosul prieten al drumețului, te scoate din încurcătură nu odată la drum. Cel mai bine e să-ți faci un toiag dintr-o bucată de lemn uscat Lungimea lui sa fie cu 15—20 centimetri mai mică decît înălțimea drumețului. Lemnul trebuie să fie rotunjit astfel ca toiagul să capete o grosime de 3—3,5 cm. Apoi trebuie netezit cu un ciob de sticlă. Toiagul astfel făcut se crestează în centimetri cu ajutorul unui briceag, adică se gradează.

Ei, ce zici? Parcă e mai ușor să traversezi un obstacol în felul acesta.

Ce păcat că n-am luat o cobiliță! Dar nu-i nici o nenorocire. Tot toiagul mă va salva!

Nici gardul nu mai e un obstacol de neînvins.

Două toiaguri și o pătură — iată că am făcut umbră într-o zi cu soare.

Acum, hai sa aflăm adîncimea rîului.

Se mai întîmplă și așa... Să sperăm însă că nu-i decît o simplă luxație. In orice caz, cele două toiaguri vor ușura drumul pînă la cabană.

Ați privit desenele hazlii, care arată diferitele feluri de folosire a toiagului. Intr-adevăr, toiagul poate fi de mare folos în excursiile voastre.

Brigada din Coțușca

La umbra deasă a unui pom, un grup de tineri s-au adunat în jurul tovarășului Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, șef de brigadă la G.A.S.-Coțușca, care se ocupă de creșterea vitelor de pe cînd avea 14 ani....

Față de fiecare membru al brigăzii sale, tovarășul Adochiței are cu 30 sau chiar mai mulți ani. Brigadierii săi sînt tineri și harnici muncitori. Și Neculai Costîn, și Victor Istrate, și Mihai Levinski, și Anton Garabet au învățat meserie și au crescut sub grija tovarășului Adochiței care, pe lîngă meșteșug, le-a dat și altceva : i-a învățat să iubească munca, animalele. „Pentru că dacă nu iubești munca, animalele, nu poți ajunge un bun crescător de animale", susține tovarășul Adochiței. Acolo, la umbra pomului, el le povestește băieților săi cîte a văzut în recenta sa vizită în Uniunea Sovietică, de unde se întorsese doar de cîteva zile, și despre sarcinile ce le revin din Directivele Congresului al III-lea al partidului.

— Numai dacă o să muncim bine o să putem spune, în 1965, că la numărul cel mare de 5.800.000 bovine ce trebuie să creștem așa cum spun Directivele Congresului partidului nostru, am contribuit și noi. Pentru că, măi băieți, în țara noastră fiecare meserie trebuie să contribuie la creșterea avuției naționale, să ajute la dezvoltarea economiei noastre. Să facem în așa fel, încît calificarea noastră să nu rămîie în urma vieții.

★

În urmă cu trei ani, Maria Truță termina 7 clase la școala din comuna Coțușca. Un an întreg îngrijise, cu încă vreo doi colegi de clasă, de cîțiva viței din gospodărie și se legaseră astfel de tovarășul Adochiței cu care aveau deseori discuții despre meseria de crescători de animale.

—...Dar, spune, tovarășe Adochiței, cum e cu meseria asta de crescător de animale? Este chiar așa, o meserie ca oricare alta?

— Și strungarul, Marie, și șoferul își îngrijesc mașina, adică unealta lui de lucru pentru a putea munci bine în meseria pe care a învățat-o. Tot așa și cu animalele. Ba mai mult : de ele trebuie să ai mai multă grijă pentru că-s vietăți. Și după cum le îngrijești, așa obții și producția, le explica tovarășul Adochiței pe înțelesul copiilor.

Maria Truță a luat aminte. Apoi au trecut anii, ea a urmat o școală profesională de zootehnie, a dat examenul pentru diploma de muncitor calificat și s-a întors înapoi la Coțușca pentru că iubește meseria și oamenii care au ajutat-o s-o înțeleagă...

★

În 1954, în viața gospodăriei de stat-Coțușca s-au petrecut două mari evenimente : sarcinile ce-i reveneau din primul plan cincinal au fost îndeplinite în 4 ani și 6 luni, drept pentru care G.A.S.-Coțușca a primit drapelul de fruntașă pe țară în zootehnie. Iar tovarășul Adochiței, la 23 August al aceluiași an, a primit titlul de Erou al Muncii Socialiste. În anul 1959, aceeași gospodărie a primit pentru a doua oară drapelul de fruntașă.

★

Sînt oameni de ispravă cei din brigada tovarășului Adochiței : Neculai Costîn este în clasa a IX-a la cursurile fără frecvență și membru al Comitetului regional U.T.M.-Suceava ; Dinu Alexandru, la școala de zootehnie din Roman... Toți învață și nimeni nu se rușinează să întrebe ceea ce nu știe. Cît despre proiectele de viitor... sînt hotărîți să muncească în așa fel, încît o să mai auziți de ei, și prin... alte ziare!

OANA MAGDU

În căutarea ultimei plante

Se desprimăvăra. De sub zăpadă, își făceau loc gingașii ghiocei. Acasă, în clase, în cancelarie — erau numai ghiocei. Îi aduseseră pionierii dintr-o excursie. Viorica Derjac și Constantin Manea s-au gîndit că timpul trece și nu vor mai fi ghiocei, de aceea au pus cîteva fire la presat.

— Pune-i la întuneric, zise Constantin.

— Bineînțeles, să nu-și piardă culoarea.

Și cei doi botaniști le schimbau „cămașa", adică ziarele între care erau puși la presat, îi controlau mereu.

Zăpada s-a topit, au apărut albăstrelele, mai tîrziu traista ciobanului, coada șoricelului, apoi flori de tei, de salcîm. Micii naturaliști string plante. Ei nu pierd nici un prilej ca să-și îmbogățească ierbarul.

— Joi mergem în vizită la S.M.T.-Simian, a anunțat tovarășa instructoare.

Pe lîngă notesuri, micii naturaliști și-au luat și caiete mai mari, să aibă unde pune plantele, pentru că, de la început ei s-au gîndit că vor căuta și plante. Și așa a fost. De pe ogoarele întovărășirii „Unirea" ei au cules floarea de in, de cînepă, au cules flori de rapiță, dovleac și cîte altele.

★

...Flori, plante, frunze, rădăcini. Într-o sală de clasă, pionierii le sortează pe familii. Aici sînt plantele oleaginoase, aici textile, aici colecția de diferite tipuri de frunze. În dreptul fiecărei plante, Viorica, Constantin sau alți pionieri scriu locul de unde au cules-o, data, numele exact.

Ghiocelul, prima plantă din ierbar, le amintește începutul activității lor. Ultima plantă, însă, n-au cules-o încă. Aceasta este floarea științei. Pe măsură ce strădaniile lor cresc, sînt din ce în ce mai aproape de ea...

★

În alte săli de clasă, se întocmește insectarul, pietrarul. Activitatea micilor naturaliști din tabăra locală de la Școala medie nr. 3 din Turnu Severin este bogată.

GETA KELNER

Pe valea Argeșului...

La prima vedere s-ar părea că de la începutul vacanței activitatea în taberele locale pionierești se desfășoară în același ritm, conform programului obișnuit, stabilit în fiecare tabără în parte. Excursii, focuri de tabără, festivaluri artistice la arie, strînsul spicelor sau plantelor medicinale, sport și altele.

Toate, bineînțeles, cu caracteristica activității pionierești : cîntec, joc și voie bună.

Asta doar la prima vedere.

Vizitînd acum o tabără pionierească însă, nu se poate să nu observi o sporire a activității pionierilor, o nouă însuflețire. Se apropie 23 August și pionierii sînt tot mai însuflețiți. În jurul monumentelor, în curțile școlilor, în grădini, apar flori proaspăt sădite și îngrijite de pionieri. Pionierii din comuna Radovanu — regiunea București — de pildă, au mai dat festivaluri la arie și au avut chiar mai multe focuri de tabără. Acum, în întîmpinarea lui 23 August, vor să pregătească un festival artistic și un foc de tabără în care cîntecele, poeziile și sceneta să oglindească și sărbătoarea și însemnătatea acestei sărbători. N-au fost neglijate nici posturile sanitare de la arie și nici excursiile. În pitorescul specific luncilor Argeșului, pionierii din această comună au ascultat istoricul zilei de 23 August, precum și însemnatele transformări aduse în viața satului după 23 August.

Cei din Șoldanu (comună vecină cu Radovanu) au preocupări asemănătoare. Pe lotul școlar maghiranul a fost prășit și tăiat, iar roșiile se bucură de o atenție deosebită din partea pionierilor. N-au fost uitați nici iepurașii gospodăriei colective. Aici, iarba proaspătă și foile de varză sînt totdeauna bine venite.

Se pare însă că nu au dovedit destulă hărnicie la strînsul plantelor medicinale, iar asta rămîne de văzut. În programul pe luna august sînt prevăzute mai multe ieșiri pe malul Argeșului în acest scop. De asemenea, au prevăzut în plan ca în întîmpinarea lui 23 August să cuprindă în activitatea taberei un număr mai mare de pionieri. Una dintre preocupările cu care se mîndresc pionierii din Șoldanu este construcția noii școli agricole la ridicarea căreia și-au adus contribuția lor. Școala va trebui să fie gata în toamnă. Sălile ei de clasă vor fi puse la dispoziția viitorilor elevi din comunele apropiate iar pionierii din Șoldanu își fac datoria de... gazde!

M. LASTUN

LA LACUL TEI

Pe marginea lacului Tei, la Complexul cultural-sportiv Universitar, au poposit pe timpul vacanței și clubul U.T.M. și tabăra pionierească „Știința".

In jurul meselor de ping-pong și al tablelor de șah, în bazinele de înot sau în lungile plimbări cu barca, alături de studenții și elevii școlilor medii se bucură de cuvenita atenție și pionierii.

Aici, pe lîngă bogata și interesanta activitate din tabără, pionierii își fac „ucenicia" în sportul preferat pe lîngă frații lor mai mari, utemiștii.

Pionierele Zoe Săndulescu, Luminița Dancău și Aurora Zăbavă vor să prindă de la utemista Rodica Caracas, meșteșugul vîslitului. Deocamdată, barca alunecă liniștit, iar candidatele la sportul nautic, legănate, se bronzează frumos în timpul prelungitelor plimbări cu barca!

Nicoleta Ababei din clasa a IV-a de la Școala „Emilia Irza" învață să înoate. Utemista Geta Ionescu, se pricepe de minune să-i dea lecții. La înot sînt mulți amatori și sînt și profesorii necesari. Dar utemiștii, care-și petrec orele plăcute la Complexul sportiv de pe marginea lacului Tei, găsesc că e datoria lor să ajute și fac acest lucru cu plăcere. Seriile viitorilor înotători au motive să le mulțumească.

La ora la care am vizitat-o, sala de spectacole e goală. Însă, adesea, pionierii au prilejul să vizioneze interesante filme pentru copii. Operatorul și, totodată, cel ce aprovizionează cu filme, este utemistul Sorin Tiugan, care găsește timp suficient și pentru acest gen de preocupări. E de subliniat că utemistul Sorin Tiugan nu este nici elev nici student în vacanță. Nu este nici măcar în concediu. El e tehnician la Casa de cultură a studenților și, în orele libere, „operator de cinema", spre satisfacția generală a pionierilor din tabără. Și să nu credeți că asta se întîmplă rar. Numai în această săptămînă a adus... 10 filme.

Audiția de cîntece și basme se bucură de mare cinste în rîndul pionierilor. Studentul Iulian Niculescu din anul II la Fizico matematici e un pasionat amator de audiții și poate fi găsit destul de des la stația de amplificare.

In timpul său liber, organizează audiții pentru tabăra pionierească. Nu i-a cerut nimeni să facă acest lucru, dar el e utemist și îi place să se ocupe de pionieri.

Am mai spus că, Complexul cultural-sportiv Universitar se află pe marginea lacului Tei. Și, unde e lac cu debarcader, cu bazin și lecții de înot e nevoie de o sporită supraveghere a amatorilor de sporturi nautice.

Utemistele Sofia Cumpănașu, secretara clubului U.T.M. „Știința" a avut în vedere acest lucru. Toți utemiștii din tabără s-au ocupat, în mod deosebit de pionieri. „Nici un pionier pe marginea lacului nesupravegheat", și-au propus ei. Comportarea utemiștilor de aici a constituit un ajutor prețios dat colectivului de conducere al taberei pionierești. Ajutor ce începe de la aducerea pionierilor în tabără, pînă la înapoierea lor spre casă, în apropierea locuințelor.

M. CALIN

Nemulțumitul...

Amîndoi se dovediseră, în tabăra de la Avrig, destoinici și disciplinați.

De cum îl cunoști, pionierul Dan Vasile îți face impresia unui băiat vioi, energic și harnic. În general, el obișnuiește să declare, pe un ton foarte grav, că a depus o muncă serioasă în tabără, că a tăiat iarba din grădina școlii, că a scos glii și, mă rog, că a făcut tot ce era nevoie, pentru ca la sfîrșit să adauge : Am fost și evidențiat, „ce-i drept", pe data de 14 iulie, însă... „Cam tîrziu în orice caz" ar da să se înțeleagă ; și i-a spus tovarășului instructor că vrea și el măcar o dată să fie evidențiat iar dacă n-a fost de la bun început, nu-i nimic, o dată ce a ținut să dovedească pînă la capăt că merită acest lucru.

După cum vedeți, cuvîntul „a fi evidențiat" se repeta cam des în limbajul lui Dan.

Ce păreri avea în schimb Sorin Trocan, din același detașament? Lui Sorin îi place mult activitatea în club și jocurile în aer liber. La masă, stă cu trei școlari mici. Tovarășul instructor superior Peter Barth l-a observat cu cîtă grijă se ocupa de „piticii" lui. Le tăia friptura, le turna apă în pahare și-i învăța cu multă răbdare cum să țină cuțitul și furculița. Într-o zi, Sorin a fost evidențiat. Cînd a fost scos în careu s-a înroșit pînă în vîrful urechilor, lăsînd capul în jos. „Eu mă bucur ri de cîte ori realizez un lucru frumos, ne spune Sorin, dar nu-mi place să se facă prea multă vorbă pentru toate acestea"...

Nu vi se pare că modestia lui Sorin este firească, în timp ce Dan face ceea ce face nu de dragul muncii, ci de dragul laudelor? Amîndoi, acești pionieri, să zicem, meritau să fie evidențiați pentru activitatea lor, dar ce deosebire între felul în care au primit aprecierea colectivului... Oare trebuie să te dovedești un adevărat pionier numai pentru a fi evidențiat? Nu, dragă Dane, evidențierea nu trebuie să fie un scop în sine. În această direcție poți lua un bun exemplu de la Sorin. Subordonarea intereselor personale celor ale colectivului, modestia, iată ce trebuie să-l caracterizeze pe un adevărat pionier.

M. PETRESCU

„Oanca"

— Cine vrea să meargă după examene la școala de parașutism ? a intrebat profesorul-maistru.

O clipă, peste bănci a plutit o tăcere de piatră, apoi freamătul obișnuit, cu șușoteli și scîrțiit de bancă a înviorat din nou clasa. Din rîndurile elevilor ce se uitau întrebători unii la alții, s-a ridicat o fată subțirică, sfioasă, poate cea mai sfioasă dintre elevele școlii profesionale de pe șantierul naval.

— Eu aș vrea... dacă se poate, a răspuns fata, ridicîndu-și o șuviță de păr galben de pe frunte.

— Ce zici de „Oanca" ? și-au dat coate cîțiva elevi din băncile din fund.

Cei din comisia A.V.S.A.P., și ei văzînd-o așa măruntică, au privit-o la început cu o oarecare neîncredere.

— Da, vreau să merg și eu la școala de parașutism, a spus ea încruntîndu-și sprîncenele și pe lista pe care o ținea profesorul în mînă, numele ei a fost înscris primul : Georgeta Oancă.

Numai cu cîțiva ani în urmă, fata aceasta măruntică, dar inimoasă, care hotărîse nu numai să înfrunte tăria metalului, dar și înălțimile,

purta încă la gît cravata roșie de pionieră. Curajoasă, perseverentă, ea a fost nelipsită de pe terenul de antrenament și, în sfîrșit, a sosit și ziua fericită cînd a făcut primul salt cu parașuta. Fără îndoială că, în clipele acelea, cînd plutea suspendată, ca un punct, între cer și pămînt, gîndurile au dus-o mai întîi la Șivița, satul natal de pe meleagurile dunărene, de unde, într-o dimineață, a plecat la Galați la șantierul naval, să învețe meserie, să se facă sudor.

Cum dorința fierbinte a tinerei utemiste era să lucreze în uzină, după terminarea cursurilor de parașutism s-a întors între tovarășii ei — sudori și lăcătuși — împreună cu care a făcut școala profesională...

Pe tînăra Georgeta Oancă, sudoriță la uzinele „Progresul"-Brăila, am găsit-o în secția construcții metalice. Cu părul strîns într-o basma simplă, cu ochelarii de protecție la ochi și îmbrăcată într-o salopetă albastră, părea aceeași parașutistă curajoasă, care știuse să se claseze pe loc de frunte la un concurs balcanic de parașutism. Aplecată deasupra unei uriașe plăci metalice, urmărea cu atenție jocul flacării albastre, ce mușca cu iuțeală din metal. O clipă de neatenție și flacăra din vîrful aparatului de sudură autogenă ar fi luat-o razna, iar cogeamite piesă pentru ruloul compresorului, n-ar mai fi fost utilizabilă. Dar tînăra Georgeta Oancă e o sudoriță iscusită și harnică, iar piesele pe care le face ea sînt de cea mai bună calitate. Tocmai de aceea, anul acesta utemiștii au ales-o în unanimitate, pentru a doua oară, în comitetul U.T.M. pe uzină. Și, ca o împlinire a năzuințelor ei cele mai înalte, tînăra Georgeta Oancă a fost primită nu de mult în rîndurile comuniștilor.

AL. DINU IFRIM

CUPTORUL TINERETULUI

În secția Oțelărie II „Filimon Sîrbu" a uriașului Combinat Siderurgic din Hunedoara, sute de tone de oțel trec zilnic, cum s-ar spune, prin mîinile harnicilor oțelari, sute de tone de oțel se supun zilnic voinței omului. Fără întrerupere lava incandescentă se zbate și fierbe între pereții cuptorului urmînd calea dinainte fixată de oțelar. Pentru cel care niciodată n-a mers într-o oțelărie, e firesc ca totul să fie neobișnuit, amețitor, să pară chiar periculos. După cîteva ore de stat aici însă, se obișnuiește și cu zgomotul, și cu căldura, și cu lumina orbitoare a oțelului încandescent. Se obișnuiește și cu locomotivele ce duc cu viteză zeci de vagonete și chiar cu podul rulant ce, amețitor, întoarce un cîrlig de macara deasupra capului său...

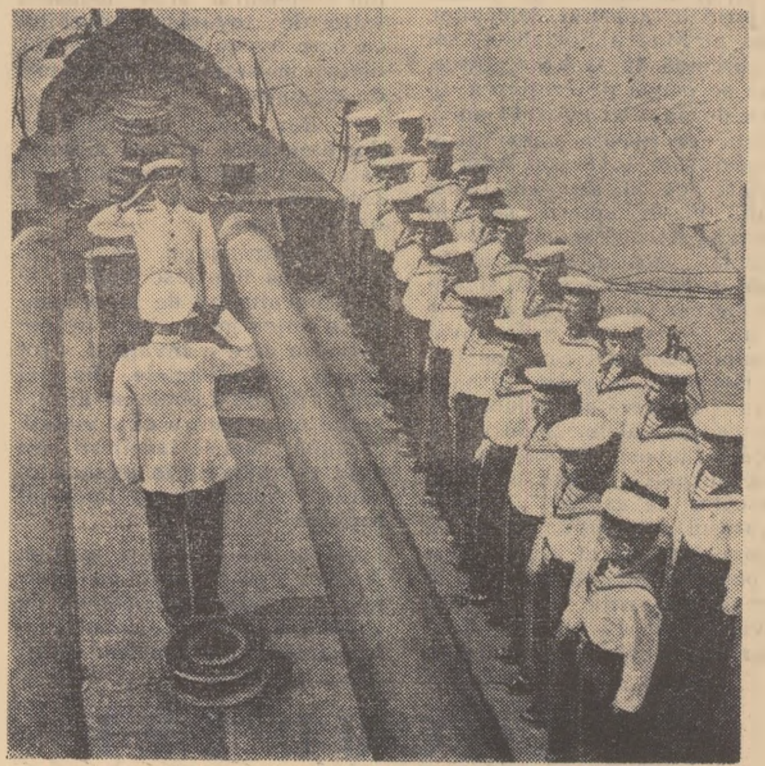
Acum însă aș recunoaște dintr-o singură privire pe cei cu care am stat mai aproape de vorbă, membrii brigăzii utemiste de la cuptorul nr. 3, „cuptorul tineretului", cum e cunoscut în întreaga oțelărie. Fiecare sfîrșit de lună aduce tinerilor brigadieri noi și noi succese. Strădania lor de a da cît mai mult oțel peste plan nu rămîne fără rezultat. Au fost luni cînd au ajuns să depășească planul cu 8—900 tone de oțel și chiar mai mult. De aceea, pe prim topitorul Ion Drăghici, șeful brigăzii de tineret nu l-a văzut nimeni niciodată trist. Zîmbește, rîde, glumește. Cine lucrează la el în brigadă trebuie să fie vesel și... harnic. Astea-s „condiții esențiale"... Și treaba merge cum nu se poate mai bine.

Ion Drăghici lucrează la oțelărie din 1956 .S-a despărțit cu părere de rău, ce-i drept, de sătucul lui din Hațeg, de înălțimile Retezatului și răcoarea pădurilor și a intrat la școala profesională a Combinatului Siderurgic din Hunedoara. Dar ce minunat lucru e să fii oțelar ! Acum ,părinții lui, rămași acolo, în sat, se pot mîndri cu un oțelar fruntaș pe lîngă ceilalți doi fii, unul mecanic de locomotivă, al doilea viitor maistru la uzinele „Iosif Ranghet".

Pentru prim topitorul Ion Drăghici anii de școală rămîn deosebit de frumoși în amintire. Va fi întotdeauna recunoscător profesorilor și maiștrilor, muncitorilor care l-au învățat ce înseamnă să fii adevărat oțelar. Poate de aceea se poartă atît de frumos cu elevii școlii profesionale de azi ce vin încrezători la el și la brigada lui să învețe meserie. Căci din brigada lui Drăghici fac parte oțelari de frunte. Pînă mai anul trecut utemiștii Victor Ungureanu, Petru Benchea și Miron Constantin erau elevi. Acum au devenit oțelari cunoscuți, tineri care întîmpină apropiatul congres U.T.M. cu noi și sporite succese în muncă... în munca aceasta minunată a întregului popor antrenat în îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.M.R.

IOANA ZAMFIR

Sărbătoarea marinarilor

Pe catargele tuturor vaselor noastre de la Dunăre și Marea Neagră, la 7 august se înalță, mai solemn ca oricînd, marele pavoaz: se sărbătorește Ziua Marinei Republicii Populare Romîne.

Oamenii muncii din țara noastră își îndreaptă în această zi, cu dragoste, gîndurile spre soldații, subofițerii și ofițerii de marină, care apără cu vigilență granițele maritime și fluviale ale patriei noastre, spre marinarii flotei comerciale și de transport, spre harnicii constructori de vase de pe șantierele noastre navale.

Marina Republicii Populare Romîne, creată în anii puterii populare, sub conducerea partidului, este continuatoarea unor glorioase tradiții de luptă. Astfel, în timpul războiului pentru independență din 1877 marinarii din flota de pe Dunăre, alături de marinarii ruși, au adus o contribuție importantă la înfrîngerea flotei turcești. Tradițiile de luptă ale marinarilor noștri s-au îmbogățit îndeosebi în eroicele acțiuni de după 23 August, cînd, alături de bravii marinari sovietici, au dat lovituri nimicitoare hitleriștilor, în luptele de pe Dunăre și litoralul Mării Negre.

Alături de marinarii de pe vasele de luptă, care dobîndesc zi de zi noi succese în însușirea măiestriei militare, cu strălucite realizări se prezintă și marinarii din flota noastră comercială — maritimă și fluvială — care duc faima produselor industriei noastre pe drumurile nesfîrșite ale apelor, pînă departe, pe țărmurile asiatice sau africane, contribuind la lupta pe care o duce întregul nostru popor pentru pace și colaborare internațională.

Deosebit de importante sînt și realizările harnicilor constructori de vase. Pe șantierele navale de la Galați și Brăila, de la Tr. Severin și Oltenița se construiesc cele mai felurite și moderne vase fluviale și maritime, cum ar fi, de pildă, cele patru mari cargouri lansate la apă anul acesta la Galați sau marele vas de pasageri fluvial — cel mai mare de acest gen, construit pînă acum în țara noastră — care a pornit de curînd în prima sa cursă din portul Oltenița.

De ziua Marinei R.P.R., și pionierii iau parte cu bucurie la sărbătoarea marinarilor, cărora le trimit un salut fierbinte și urări de noi și strălucite succese.

ȘTIRI

● In întîmpinarea celui de-al III-lea Congres U.T.M. tinerii din patria noastră se străduiesc să obțină cît mai multe și mai frumoase succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Brigăzile utemiste de muncă patriotică din regiunea București se pot mîndri de pildă cu cantitatea de fier vechi strînsă în ultimul timp. Un tren lung de 27 de vagoane încărcat cu acest fier a și fost expediat spre oțelăriile din Reșița și Hunedoara !

● Frumoase sînt și realizările tinerilor din regiunea Oradea. La construirea marelui bazin de înot de la Băile Victoria au contribuit cu 4.000 de ore de muncă patriotică !

CONCURSUL

FRUMOASĂ EȘTI PATRIA MEA

Seria a V-a

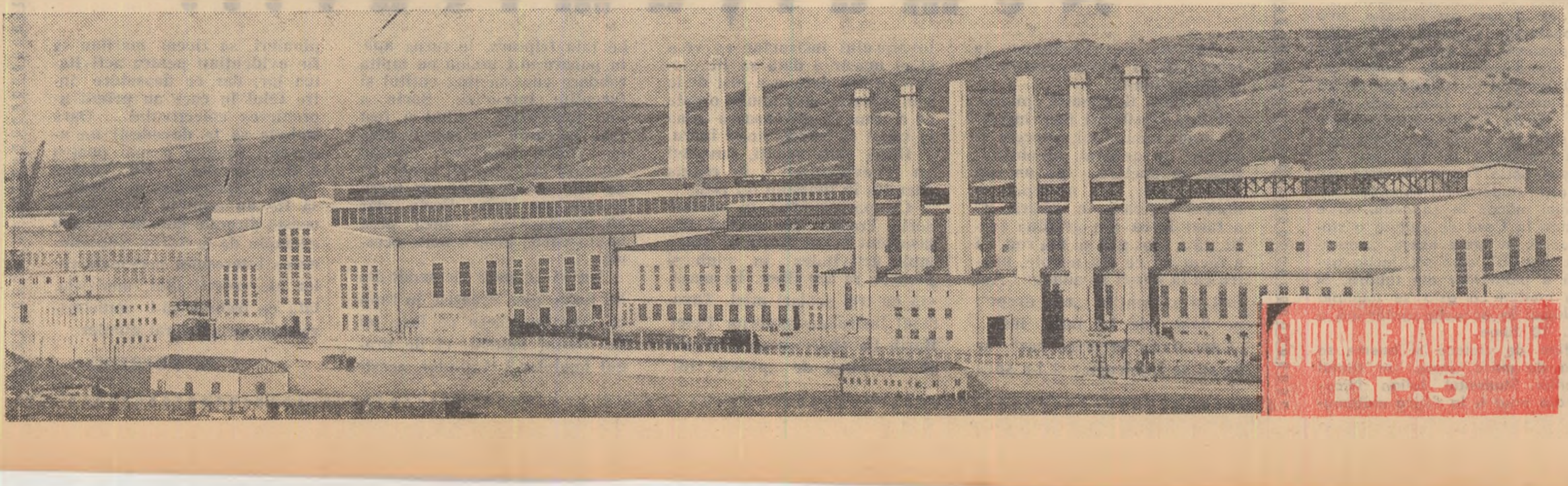
Vă prezentăm astăzi o fotografie. Vi se pare cunoscută, nu? Ei bine, aflați că despre clădirea pe care o vedeți aici s-a scris nu de mult și în gazeta noastră. Iată ce se spunea într-un reportaj : „In Valea Cernei, acolo unde era împărăția broaștelor, au lucrat zi și noapte tinerii brigadieri. Din munca lor dîrză s-a înălțat asemenea unui palat ca-n povești"...

Intrebarea la care trebuie să răspundeți, este :

Ce s-a înălțat ? Cum se numește această măreață construcție ?

Să vă dăm și cîteva amănunte : Valea Cernei — pomenită în reportajul citat, — se află la marginea orașului Hunedoara. In uriașele hale ce se văd în fotografie, se află două laminoare : unul de 650 mm și altul de 1000 mm.

Trimiteți răspunsul (pentru care veți primi 25 de puncte) o dată cu toate celelalte răspunsuri, la sfîrșitul concursului.

O mînă prietenească

In timp ce trupele coloniale belgiene săvîrşesc în Congo atrocităţi ce nu pot fi întîlnite decît în istoria cotropirii Africii de către colonialişti, Uniunea Sovietică întinde tinerei republici Congo o mînă prietenească.

La 31 iulie, guvernul U.R.S.S. a publicat o declaraţie în care arată că dacă agresiunea belgiană împotriva Republicii Congo nu va înceta, ţinînd seamă de urmările primejdioase ale acestei agresiuni pentru pacea generală, U.R.S.S. va lua măsuri hotărîte pentru a da o ripostă agresorilor. De fapt — se subliniază în declaraţie — agresorii belgieni acţionează cu sprijinul tuturor puterilor coloniale din pactul agresiv al N.A.T.O.-ului.

Ca un adevărat prieten, statul socialist sovietic — va acorda şi pe viitor un ajutor economic Republicii Congo, întrucît agresorii şi complicii lor, pe lîngă încercările desperate de a lichida independenţa tinerei republici africane cu ajutorul armelor, încearcă să o şi sugrume prin înfometare şi prin dezorganizarea vieţii economice.

Guvernul sovietic a trimis deja Republicii Congo 10.000 tone de alimente, sub formă de ajutor, iar în viitorul foarte apropiat, spre ţărmurile Congo-ului se va îndrepta o navă sovietică transportînd 100 de camioane sovietice. Crucea Roşie Sovietică va trimite şi ea în Congo medici şi medicamente, precum şi utilaj medical.

Uniunea Sovietică — se specifică în declaraţie — este gata să acorde Republicii Congo ajutor economic şi tehnic şi să dezvolte cu ea o colaborare reciproc avantajoasă şi legături comerciale bazate pe principiul neamestecului în treburile interne şi al egalităţii depline.

Iată de ce popoarele văd întotdeauna în U.R.S.S. un prieten sincer şi devotat, care întinde o mînă prietenească popoarelor ce luptă pentru libertatea şi independenţa lor. Ca stat socialist, stat în care la conducere se află reprezentanţii poporului muncitor, Uniunea Sovietică a sprijinit şi sprijină întotdeauna lupta de eliberare a popoarelor. Patrice Lumumba, premierul guvernului Congolez, într-o declaraţie făcută săptămîna trecută corespondentului TASS la New-York, a arătat clar cine este prietenul adevărat al Congo-ului: „U.R.S.S. a fost singura mare putere care a sprijinit chiar de la început lupta poporului congolez".

Iar noua declaraţie a guvernului U.R.S.S. a întărit acest adevăr.

Cu toate măsurile...

„Africa se trezeşte"... Africa — a africanilor"... „Nu vă amestecaţi în Congo — redaţi-i independenţa"..., „O nouă ţară africană şi-a dobîndit independenţa"...

Aceste cuvinte sună ca nişte semnale de alarmă. care le dovedesc colonialiştilor de fiecare dată că vremea lor a trecut.

In ultimele zile, colonialiştilor englezi le vine tot mai greu să audă sau să vadă scris cuvintele RHODESIA DE SUD. Numele acestei ţări le aminteşte de un nou popor african care luptă pentru independenţa sa...

In ultimele zile din Rhodesia de Sud parvin veşti tot mai alarmante pentru colonialiştii englezi. Astfel, în seara zilei de 29 iulie, din Bulavaio se anunţa că autorităţile engleze coloniale au făcut încercări desperate pentru a preîntîmpina greva celor peste cinci mii de muncitori africani de la căile ferate, care ameninţa să paralizeze întregul sistem al căilor ferate din Africa Centrală, pe o distanţă de peste 2.400 km. Din Salisbury se anunţă că, dat fiind situaţia alarmantă, poliţia colonială îşi sporeşte efectivul. Albii sînt chemaţi sub arme. Inchisorile sînt înţesate cu africani — luptători împotriva jugului colonial. 12 africani au fost omorîţi în cursul sîngeroaselor tulburări recente, dar guvernanţii anunţă că „se vor lua noi măsuri".

Cu toate măsurile lor însă, cît de sîngeroase şi bestiale ar fi, zilele în care colonialiştii mai pot rămîne în Rhodesia de Sud sînt numărate.

Africa se trezeşte!

de la prietenii tăi de peste hotare

La colhoz cu tractorul propriu...

Dacă am fi spus că şcolii i-a oferit cineva în dar un automobil, n-ar fi fost de mirare!

Dar aţi avut vreodată prilejul să auziţi că şcolarii au oferit un tractor unui colhoz? Elevii Şcolii nr. 123 din Leningrad s-au gîndit ca în vacanţă să se ducă la un colhoz pentru a-i da o mînă de ajutor. S-au hotărît însă să nu meargă cu mîna goală. Zis şi făcut. Au reparat în atelier nişte piese vechi de tractor, au montat corpul maşinii, au instalat motorul. Şi gata tractorul. De tractor au mai legat şi o remorcă mare. Cu un astfel de cadou s-au dus şcolarii în colhozul „Drumul lui Lenin". Colhoznicii s-au bucurat mult de darurile aduse, şi mai ales de venirea unor ajutoare pricepute. In colhoz micii tehnicieni au construit şi au montat o bandă rulantă pentru siloz, un încărcător pentru bidoanele cu lapte şi o pompă pentru seră.

De curînd a venit să le facă o vizită preşedintele colhozului, Anatoli Alexandrovici Burov.

— Banda voastră rulantă, le-a spus el — funcţionează fără întrerupere, iar încărcătorul de bidoane e cît se poate de bun! In numele colhoznicilor am venit să vă mulţumesc! Apoi i-a invitat din nou în colhoz. De data asta însă în afară de micii tehnicieni s-au dus acolo şi sportivii, şi dansatorii, şi muzicanţii... Fotograful Mişa Ivkov a afişat la colhoz un fotoreportaj. Au ajutat şi la plivit grădinile de zarzavat, au lucrat la crescătoriile de păsări şi animale etc... Seara au cîntat şi au dansat cu pionierii din sat...

Nu s-ar putea spune că vacanţa acestor pionieri nu-i plăcută. Nu-i aşa?

S. LIPCIN
P. FEODOROV

(Din „Pionierscaia Pravda")

Apa e prietenul tuturor în zilele călduroase ale verii. Şi al celor mari, şi al celor mici. Iată un grup dintre prietenii noştri mai mici din R. S. Cehoslovacă, bucurîndu-se din plin de vacanţă!

Tabără fără copii

La Bodisova în R.S. Cehoslovacă există una din cele mai frumoase şi moderne şcoli. Aici şi-au instalat tabăra pionierii de la Şcoala de 8 ani din strada Krenova din Brno. Dar, deşi tabăra există, cu greu veţi găsi acolo pionieri. De ce? Pentru că întreaga lor activitate se află de fapt în afara taberei. In şcoală, cele cinci detaşamente vin numai de se odihnesc după zilele de excursii, de joacă, plimbări sau ajutor dat gospodăriilor colective din împrejurimi.

Din „Pionyrské Noviny"

Pe versantul apusean al Rodopilor...

...se află sătucul Fotinovo. Acesta este înconjurat de o pădure de brazi înalţi şi de livezi întinse. In zori, înainte de a se ridica soarele, pe colinele din împrejurimi vezi zeci de pionieri cu coşuri, cu furci sau sape. E brigada de pionieri de la tabăra din Fotinovo. Nu trecuseră nici două zile de cînd această brigadă pornise la lucru şi deja strînseseră fînul de pe zece decari, săpaseră nouă decari de cartofi, pliviseră inul gospodăriei şi strînseseră numeroase coşuri cu afine...

(Din „Septembrice")

PRIMA ZI DE LUCRU

Patria lui Iohannes este Uniunea Sud-Africană.

Coliba în care trăieşte el se află la marginea unei păduri de plantaţii. Plantaţiile nu sînt ale lor, ci ale stăpînului alb... Pe plantaţii lucrează din zori şi pînă seara şi mama lui Iohannes, şi curînd va merge şi el la lucru... Dar nu la strînsul bananelor, ci la culesul cuişoarelor... Copiii n-au voie să culeagă decît cuişoare fiindcă acestea sînt aşa de rele că nici nu se pot gusta... Ascultînd antilopele fugind prin pădure chiar pe lîngă coliba lor, Iohannes adoarme şi visează că e un vînător viteaz aşa cum a fost şi tatăl lui...

Mama îl priveşte cum rîde prin somn şi întîrzie să-l scoale... Ea ştie cît de grea va fi ziua care începe azi pentru fiul ei...

Şiruri lungi de femei şi copii se îndreaptă pe sub marginea pădurii spre plantaţii. Vîntul aduce spre sat mirosul ameţitor al arborilor de cuişoare. Oare de ce nu vorbesc oamenii între ei? se întreabă Iohannes. Cînd mergi la lucru n-ai voie să vorbeşti? Mama îi face semn să tacă. Cît de mare e plantaţia! Iată şi supraveghetorul. Glasul lui aspru îndeamnă oamenii cînd într-o parte, cînd într-alta. Şi aceştia nu zic nimic. Incep să culeagă cuişoarele mici ca nişte ţinte. Cîte asemenea fructe trebuie să culegi pentru a umple silozurile şi vapoarele uriaşe din port? Proprietarul plantaţiei va vinde cuişoarele parfumate fabricilor de parfumuri şi fabricilor de uleiuri...

Iohannes e tare sprinten. Se caţără pe cele mai înalte crengi... Şi vîntul îl leagănă şi-i răcoreşte faţa înfierbîntată. Păcat că nu poate mînca cuişoare. Şi-ar astîmpăra foamea ce-l chinuie şi setea ce-i arde gura... Degetele îi înţepenesc de oboseală... De s-ar odihni măcar o clipă, dar supraveghetorul e atît de aproape... Mişcă încontinuu capul cu turban colorat şi loveşte pămîntul cu bastonul de bambus... Apoi scoate de la brîu un termos cu limonadă răcoritoare şi bea.

Lui Iohannes i se face rău de sete... Priveşte în neştire cum lichidul portocaliu din sticlă dispare în gura supraveghetorului şi înghite în sec...

— Hei, tu, leneşule, nu trage chiulul! ţipă supraveghetorul şi se apropie cu paşi mari... Prin aer vîjîie ameninţător bastonul...

— Nu-l lovi! ţipă mama şi sare în faţa băiatului. Să nu îndrăzneşti să dai! Şi tremură toată în timp ce sudoarea i se prelinge şuvoi pe faţă...

In jur s-au strîns o grămadă de femei care se uită ameninţător la supraveghetor...

De data aceasta mîna supraveghetorului care ţine bastonul de bambus se lasă în jos... Nu loveşte. Fapt rar întîlnit pe o plantaţie.

Fără îndoială că numai spaima de ceea ce ar putea să se întîmple îl face să nu lovească. Gîndul îi fuge la evenimentele ce au loc în Uniunea Sud-Africană. La acţiunile de protest şi solidaritatea muncitorilor de pe plantaţii. Ochii femeilor parcă vorbesc: „Ia aminte! Puterea noastră e mare! Ştii şi tu că va veni o zi cînd noi vom fi stăpînii acestor plantaţii! Atunci copiii noştri nu vor mai trăi în colibe de trestie, vor merge la şcoală şi vor învăţa carte, iar gura lor nu va fi uscată de foame! Nu lovi!"

Şi în timp ce vîntul aleargă prin frunzişul bogat al plantaţiei femeile şi copiii strînşi în jurul lui Iohannes îi fac loc supraveghetorului care se depărtează...

...CU COADA ÎNTRE PICIOARE...

În legătură cu retragerea avioanelor de spionaj „U-2" de la bazele americane din Japonia.

Desen de E. TARU, din ziarul „Scinteia".

DE LA POL

COREEA DE SUD

La 21 iulie în Coreea de Sud s-au desfăşurat alegerile pentru Adunarea Naţională. Clica lui Ho Cijon — un alt lacheu al imperialiştilor, care l-a înlocuit pe Li Sin Man — s-a străduit ca prin orice mijloace să strecoare în parlament pe adepţii fostului dictator al Coreei de Sud, Li Sin Man. Poporul sud coreean protestează din toate puterile însă împotriva desfăşurării frauduloase a alegerilor. In circumscripţia nr. 1 din Pusan au fost introduse în urnă buletine fictive. Cei aproximativ 3.000 de alegători din această circumscripţie au pătruns în centrul de vot cerînd să se pună capăt înşelătoriei şi să se ţină noi alegeri. In oraşul Samcihongho demonstranţii au dat foc urnelor electorale şi au cerut anularea candidaturii lisînmanistului Li Cije Hiun. Poliţia a intervenit imediat. Au avut loc ciocniri sîngeroase.

PARIS

In Lyon există o groaznică închisoare care se numeşte Fort Montluc. Aici se afla închis pînă mai zilele trecute patriotul algerian Laklifi, membru al Frontului de eliberare naţională din Algeria, care fusese condamnat la moarte. Numeroase personalităţi franceze, printre care scriitori cunoscuţi ca François Mauriac, laureat al premiului Nobel, Louis Aragon şi Jean Paul-Sartre au adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., preşedintelui S.U.A., reginei Angliei, regelui Marocului, preşedintelui Tunisiei şi primului ministru al Guineei, apeluri în care le cereau să intervină pe lîngă preşedintele Republicii Franceze pentru a obţine împiedicarea executării lui Laklifi.

In telegrama adresată de N. S. Hruşciov preşedintelui de Gaulle se spune: „Sînt convins că acest act de înalt umanism din partea dumneavoastră va fi apreciat aşa cum se cuvine în întreaga lume... Vă rog în numele tuturor oamenilor sovietici să întreprindeţi această acţiune nobilă, demnă de cele mai frumoase tradiţii ale marelui popor francez..."

Dar totul a fost în zadar. In noaptea de 29 spre 30 iulie autorităţile franceze l-au executat pe Laklifi.

RIO DE JANEIRO

Popoarele Americii Latine sînt solidare cu lupta poporului cuban. In San Jose peste 500 de personalităţi costaricane s-au întrunit pentru a sărbători cea de-a VII-a aniversare a „Mişcării 26 iulie" condusă de Fidel Castro.

La Lima, capitala Perului, a avut loc un miting unde au luat parte peste 2.000 de persoane care au condamnat acţiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei.

De asemenea, la Montevideo, capitala Uruguaiului, a avut loc o mare demonstraţie şi un miting de solidaritate cu Cuba.

WASHINGTON

Intr-un interviu acordat corespondentului la Washington al Agenţiei TASS, Patrice Lumumba — primul ministru al Republicii Congo — a declarat că situaţia retragerii neîntîrziate a trupelor belgiene din Congo e nesatisfăcătoare. „Uniunea Sovietică a fost singura mare putere care a sprijinit chiar de la început lupta poporului congolez", a spus el. Apoi şi-a exprimat recunoştinţa şi a mulţumit poporului sovietic şi personal tovarăşului N. S. Hruşciov pentru ajutorul dat tinerei Republici Congo în lupta sa dreaptă împotriva imperialiştilor şi colonialiştilor.

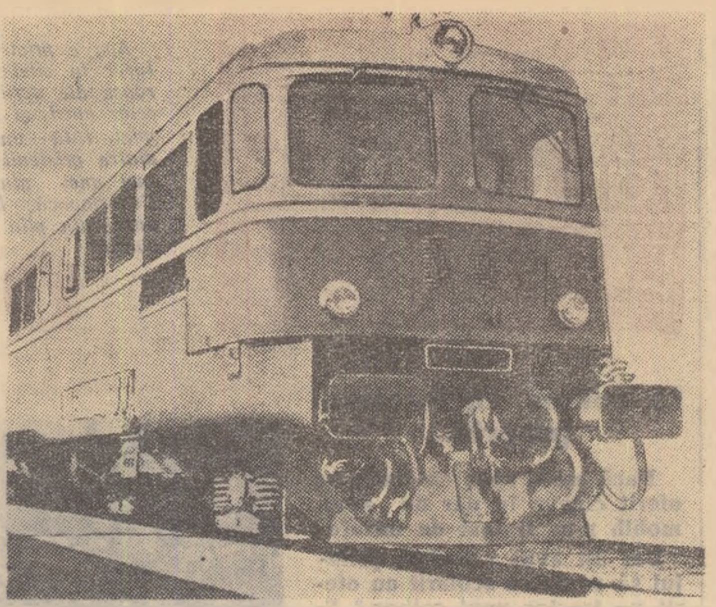
BERLIN

Din Germania Occidentală trec zilnic în R. D. Germană tineri care nu vor să servească în armata agresivă vest-germană. Numai în regiunea Dresda s-au instalat de la începutul anului pînă acum 962 de tineri.

LA POL

ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ • ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ

LOCOMOTIVE ELECTRICE PESTE CARPAȚI

Iată un tip clasic de locomotivă Diesel-electrică

...Să ne închipuim că ne aflăm în anul 1965 vara, într-o zi de vacanță, pe care o petrecem în Orașul Stalin. Cineva ne invită să mergem la Predeal și — făcîndu-ne o plăcută surpriză — ne poftește să luăm loc în cabina mecanicului care conduce trenul. Cîtă deosebire față de bătrîna mașină cu abur!

Aici, în cabina locomotivei electrice, totul este curat și plăcut, de parcă am fi într-un laborator. Mecanicul așezat pe un fel de fotoliu comod, învîrte ușor o pîrghie, apoi alta, apasă pe un buton și trenul pornește. Deși are multe vagoane, el intră foarte repede în viteză și, cînd începe urcușul greu pe valea Timișului, își menține o viteză mult mai ridicată decît aceea a trenurilor trase de locomotive cu abur. Viteza, de altfel, este unul din importantele avantaje pe care le permite acest tip de locomotivă. Cînd intrăm în tunelul de lîngă Predeal, mecanicul, ne spune: „De-ați ști cît de greu mi-era înainte cînd treceam prin acest lung tunel! Fumul mă orbea și, ca să respir, trebuia să țin la gură și nas o batistă udă. Acum nimic nu mă mai supără; sînt apărat și de vînt, și de căldură, și de frig, astfel că pot depune toată atenția la siguranța circulației"...

Așa se va călători pe multe din liniile noastre ferate începînd din anul 1965. Potrivit Directivelor celui de-al III-lea Congres ale P.M.R., în anii care vin se va realiza un măreț program de electrificare a căilor noastre ferate, începînd cu liniile grele de munte, cu trafic foarte intens. Indeplinirea cu succes a planului de electrificare a țării asigură oriunde energia electrică necesară. Pe liniile ferate ea va fi distribuită ca la tramvaie, printr-un fir aerian. In loc să-și transporte combustibilul și apa ca locomotiva cu abur, adevărată mare uzină mobilă producătoare de energie — locomotiva electrică nu este decît un transformator de energie. Ea primește curent prin firul aerian, curent care alimentează motoarele electrice de tracțiune angrenate direct cu osiile roților.

Acest sistem de tracțiune aduce, pe lîngă avantajele arătate, și mari economii. Astfel, s-a calculat că numai pe porțiunea Cîmpina-Orașul Stalin, de 76 km, se vor economisi anual 100.000 de tone de cărbune, materie primă ce va căpăta întrebuințări superioare în industria chimică.

Pe liniile care străbat Carpații, fără a avea un trafic prea ridicat, va fi mai economică remorcarea trenurilor cu locomotive Diesel-electrice. Neavînd nevoie de alimentarea cu energie electrică prin fir aerian, acestea din urmă permit economisirea sumelor necesare instalațiilor respective. Locomotiva Diesel-electrică este o mașină intermediară între locomotiva cu abur și cea „pur" electrică. Cum vine aceasta? Roțile locomotivei Diesel-electrice sînt antrenate tot de motoare electrice, dar energia necesară nu vine printr-un fir aerian, ci este produsă în corpul locomotivei. Și anume, locomotiva Diesel-electrică are un motor Diesel (cum au unele autocamioane), care consumă motorină și pune în rotație un generator de curent electric.

Așa cum prevăd Directivele celui de-al III-lea Congres al P. M. R. pînă în anul 1965, calea noastră ferată va fi înzestrată cu 330 de locomotive Diesel-electrice, număr care va crește în anii următori. In acest mod, cît și prin electrificarea cu fir aerian, venerabila locomotivă cu abur va deveni treptat o piesă de muzeu!

Ing. DEM. URMA
redactor șef al Revistei Căilor Ferate

mic dicționar politehnic

TERMOFICARE sau TERMIFICARE: Producerea combinată de energie electrică și de căldură (abur și apă fierbinte) și distribuirea căldurii prin conducte la distanțe apreciabile. Marea centrală de termoficare de la Borzești (putere 125.000 Kw) livrează curent electric pentru motoare și iluminat, iar prin conducte — abur pentru industrie și pentru încălzirea locuințelor din noul oraș muncitoresc Onești. Potrivit Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului, prin termoficare se va realiza, în anul 1965, o economie de combustibil de circa *500 milioane de lei*.

IZOTOPI: Sînt elemente cu aceleași proprietăți chimice, dar cu greutate atomică diferită. Această greutate atomică diferită se datorește faptului că nucleele atomilor izotopilor conțin un număr diferit de *neutroni*, la același număr de protoni. Iată un exemplu: atomul de hidrogen obișnuit — neizotop — este format dintr-un proton în nucleu și un electron care se învîrtește în jurul lui. Hidrogenul „greu" (numit deuteriu) care este izotopul hidrogenului obișnuit, mai conține în nucleu și un neutron. Izotopii diferitelor elemente chimice pot fi *radioactivi* sau *neradioactivi*. În țara noastră, izotopii radioactivi sînt tot mai mult întrebuințați în medicină, industrie etc., ca izvoare de raze gama, ca indicatori radioactivi etc.

LAMINAT: Orice produs obținut prin laminare, adică printr-o „turtire" specială. Dacă trecem un bloc metalic incadescent printre cilindrii unui laminor, blocul se turtește, se subțiază, se lățește și mai ales se lungește. În raport cu profilul cilindrului, se obțin diferite produse laminate: table, șine, bare, țevi etc. Uzina de laminat țevi (diametru pînă la jumătate de metru) de la Roman este una din cele mai moderne din lume. Pînă în 1965 se vor da în funcțiune în țară noi instalații de laminoare.

Sfaturi practice pentru vară

Gheață artificială. Luați un vas de pămînt. Turnați în el, în ordinea aceasta următoarele: 50 gr apă, 100 gr acid sulfuric **(Atenție! În nici un caz invers!)** și 30 gr sulfat de sodiu măcinat. Așezați în acest amestec un vas mai mic cu apă și învîrtiți-l încet. În cîteva minute apa va... îngheța.

Repetați operația, dacă mai aveți nevoie de gheață.

★

Impotriva transpirației: Badijonați părțile corpului, care transpiră excesiv, cu o soluție formată din **acid formic 5 g, cloral hidrat 5 g, balsam peruvian 1 g, alcool 100 g.**

Asigurați udatul ghivecelor cu flori din camera pe timpul cît sînteți plecați în vacanță. Intr-un borcan plin cu apă introduceți un fitil de 30—50 cm lungime din fire de bumbac sau lînă împletite. Infășurați celălalt capăt al fitilului în jurul tulpinei plantei, la nivelul pămîntului din ghiveci.

Planta își va „suge" apa de care are nevoie din borcan.

★

Florile tăiate nu se veștejesc repede dacă veți schimba apa de două ori pe zi și dacă veți dizolva în ea un vîrf de cuțit de sare, de zahăr sau o pastilă de aspirină. De asemenea, florile pot fi menținute proaspete mai mult timp și dacă le înfigeți cozile într-un strat de nisip umed, presărat în borcan.

Dacă doriți să „reînviați" un buchet de flori veștejite, așezați-le cozile pe o treime în apă fiartă. Pe măsură ce apa se răcește florile își revin. Tăiați apoi partea opărită a tulpinelor și puneți buchetul de flori în apă rece, așa cum se specifică în rîndurile de mai sus.

★

In loc de frigider. Intr-un cazan sau putină puneți gheață zdrobită peste care presărați sare grunjoasă. Așezați deasupra un grătar de fier sau lemn, sau o tablă găurită. Deasupra puteți așeza alimentele pe care doriți să le păstrați proaspete. Acoperiți totul cu o cîrpă umedă.

Dacă nu aveți gheață, folosiți doar cîrpe ude cu care înfășurați alimentele sau sticlele cu băuturi. Așezați acestea la umbră, în colțuri de cameră pe unde circulă curenți de aer. Evaporarea apei de pe cîrpe se va putea face numai prin sustragerea unei cantități de căldură din vasul sau alimentul respectiv.

Le recunoașteți?

Șarpele Cobra este față în față cu dușmanul său de moarte. Iute în mișcări acesta nu se teme de atacul fulgerător al șarpelui pe care-l răpune pînă la urmă. Cine este acest dușman?

Aduși din desișurile de bambus micii locatari ai grădinii zoologice din Pekin sînt deosebit de drăguți, cu urechile și labele negre ca și „ochelarii" lor. Ii recunoașteți?

Răspundem cititorilor

(Mai mulți corespondenți ne-au întrebat ce este „șirul lui Bode" ?)

Stabilind prin calcule distanțele planetelor față de Soare, marele astronom Johan Kepler scria: „între Marte și Jupiter trebuie să fie o planetă".

Ce l-a făcut pe ilustrul matematician să afirme așa ceva?

El fusese izbit de faptul că între orbita lui Marte, a cărei distanță medie față de Soare este de 1,5 unități astronomice (u.a. este distanța Pămînt—Soare, adică 149.504.000 km) și aceea a lui Jupiter (5,20 u.a.) spațiul liber este prea mare.

După numai cîțiva ani, în 1772, prin aportul matematicianului german Bode se susține afirmația lui Kepler. Acesta observă, ca și Kepler, că distanțele între planete repetă o anumită progresie. Bode scrie un șir de numere în care primul este 0, al doilea este 3, al treilea este 6, iar celelalte sînt fiecare dublul celui precedent, adică: 0; 3; 6; 12; 24; 48; 96; 192; 384. Se adaugă fiecărui număr cifra 4 și se împarte cu 10. Se poate observa, nu fără uimire, că rezultatele exprimă, cu o oarecare aproximație, distanțele planetelor față de Soare, în unități astronomice, așa cum puteți verifica singuri în tabelul de față.

PLANETE	MERCUR	VENUS	PĂMÎNT	MARTE	JUPITER	SATURN	URANUS	NEPTUN	PLUTON
Distanțe în u.a.	0,38	0,72	1,00	1,52	5,20	9,54	19,19	30,07	39,46
Șirul lui Bode	0,40	0,70	1,00	1,60	5,20	10,00	19,60	38,80	77,20

Lipsește vreun număr în această succesiune, denumită legea sau „șirul lui Bode"? Oricare dintre voi va constata că progresia este constantă de la Mercur pînă la Marte, că de aci, pe acea vreme, următoarea planetă cunoscută era Jupiter, dar că, pentru a ajunge la ea, trebuia sărit, în șirul lui Bode, peste cifra 2,80. Iată dar că și acest calcul prevedea, încă de pe atunci, existența unei planete între Marte și Jupiter. Ei bine, la această distanță, începînd din anul 1801, au fost descoperite nu una, ci o mulțime de planete de mici dimensiuni: Ceres, Pallas, Vesta etc. (despre care, o ipoteză științifică afirmă că ar fi resturile planetei mari, Faeton). Această previziune științifică a primit o strălucită confirmare nu numai prin descoperirea micilor planete, ale asteroizilor, după cum mai sînt ele numite, dar și prin descoperirea în 1781 a planetei mari Uranus, de către Herschel.

In ultima vreme, prin V. G. Fesenkov și O. I. Șmidt, astronomii sovietici au stabilit o formulă și mai exactă pentru a exprima această lege a sistemului solar

MATEI ALECSESCU
Director
al Observatorului Astronomic Popular din București

Cîntec și poezie la arie

Arșița se anunța de dimineața. Nu știai unde să fugi de căldură. In școală era însă răcoare. Dinspre fereastra unei clase răzbatea o voce de copil. Prin geam se zărea un baiat care se plimba foarte degajat, gesticulînd. Se oprea puțin și iar începea, cu tonul schimbat. Glasul său era cînd grav și impunător, cînd vesel și melodios. Ce se petrecea acolo? Foarte simplu. Băiatul era Mișu Chiper și el își repeta pentru ultima oară rolul din scenetă, căci peste puțin timp aveau să vină colegii lui și, împreună, să plece la arie. Iată-i că au sosit. Cu ei este și tovarăşa instructoare. Aduc în mîini o șapcă, o salopetă de tractorist și alte cîteva lucruri. Sînt „costumele". Copiii ard de nerăbdare să vadă cum va „ieși" programul lor, în special sceneta „Secerișul", pentru care s-au pregătit zile în șir. In timpul acesta, răspîndiți prin clasă, cîțiva pionieri rostesc în șoaptă, ca pentru ei, poeziile: „Partidului", „Bob de grîu", „Tractoristul", „Pentru toți copiii". Sînt mulțumiți. Nimeni n-a uitat nici un vers. Pot pleca. Se grăbesc să ajungă la timp pentru a-i găsi pe colectiviști în pauza de prînz. Altfel ei nu vor avea timp să-i privească deoarece batozele lucrează din plin. Țăranii i-au primit cu multă bucurie pe artiștii veniți în... turneu. Tocmai luau masa. Auzind despre ce este vorba, toți s-au grăbit să-și găsească un loc la umbră.

Georgică Iliescu nu-și găsește astîmpăr. Este primul care are de interpretat un cîntec și i se pare că nu este în „voce". De față este și tatăl său cu care schimbă un zîmbet. După el mai sînt mulți copii care vor să se „producă" cu cîntece și poezii: Luca Voicu, Nicu Casapu, Cornelia Văduva.

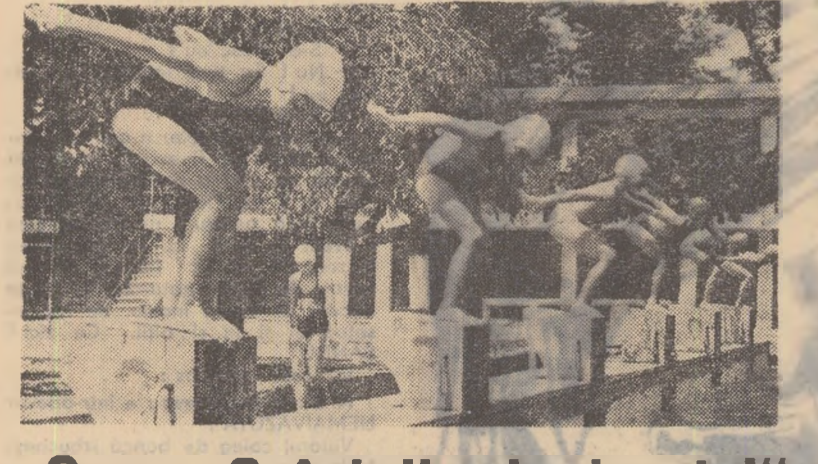
Din rîndul celor care s-au strîns să-i privească se aud din cînd în cînd cuvinte de laudă la adresa interpreților: „Bravo copii" „Frumoase cîntece!"

Cele petrecute într-o gospodărie colectivă oglindite în sceneta „Secerișul", care a fost interpretată cu mult talent de micii artiști, i-a făcut pe mulți colectiviști să zîmbească, să schimbe priviri. Se recunoșteau în eroii interpretați. Mișu Chiper, „tractoristul", a plăcut tuturora prin atitudinea pe care a luat-o față de un tovaraș al său care nu l-a ajutat în muncă. Aplauzele colectiviștilor au răsplătit din plin strădaniile pionierilor și, chiar dacă pe alocuri au mai avut stîngacii, le-au trecut cu vederea.

Au fost cîteva clipe plăcute de destindere pentru colectiviștii din comuna Golești, raionul Focșani, care dau acum bătălia de a culege roadele bogate ale acestui an.

M. GAVRILIU

„Cupa Scînteii pionierului"

Intreceri disputate

A devenit tradițională întrecerea la înot pentru obținerea mult rîvnitei Cupe a „Scînteii pionierului" organizată, ca în fiecare an, în cinstea măreței sărbători de 23 August.

Cu fiecare an, noi performanțe iau locul celor vechi, se descoperă noi talente sportive. In raionul Nicolae Bălcescu s-a desfășurat zilele trecute faza pe tabere a acestui concurs. In cele ce urmează vă prezentăm cîteva aspecte de la aceste întreceri.

★

Pe marginea bazinului de la Palatul pionierilor așteaptă nerăbdători și vădit emoționați deopotrivă, concurenți și „suporteri", veniți în număr mare de la cele trei tabere ale raionului Nicolae Bălcescu să-și aleagă pe rînd, participanții la faza pe raion.

După antrenamente zilnice cu profesorii și instructorii de înot iată-i, în sfîrșit, în prima etapă a concursului. Toți discută cu aprindere, fac pronosticuri. La început, se pregătesc pentru a lua startul cei mai mici, băieți și fete din categoria de vîrstă între 9—11 ani. Printre fruntașii probei de 25 m liber remarcăm pe pionierii Marcel Sacagiu de la Școala de 7 ani nr. 98 și pe Elena Giurea de la Școala de 7 ani nr. 112. Apoi iau startul pionierii între 11—14 ani. Aici „forțele" se cunoșteau mai bine. Sînt înotători mai vechi, mai bine antrenați. Fiecare tabără își are „favoriții ei". Pionierii de la tabăra organizată la Școala de 7 ani nr. 108 aveau speranțe în Eugen Ivan și Ion Popescu de la Școala de 7 ani nr. 108. Și încrederea nu le-a fost dezmințită. Performanța obținută de pioniera Emilia Ruță de la Școala de 7 ani nr. 112 le-a produs pionierilor de la tabăra „Constructorul" o plăcută surpriză. Ea va duce numele școlii și al taberei și în următoarea fază a concursului. Cît privește pe cei de la tabăra organizată la Casa de cultură, aici participanții au fost mai numeroși. Spectatorii așteaptă cu nerăbdare plecarea în cursa de 50 m liber-băieți. In lupta cu apa și... timpul, se avîntă la început 6 pionieri. De pe marginea bazinului, strigătele de încurajare devin tot mai insistente. La început mai lent, apoi cu un avînt sporit, pionierul Teodor Hinț, de la Școala de 7 ani nr. 114 reușește să ajungă primul la linia de sosire. La cîteva clipe sosesc și colegii săi, Constantin Mateianu și Emil Anghel. Impreună cu pioniera Anca Neagu, cîștigătoare la proba fetelor, ei vor participa la faza raională a concursului. Pînă atunci nu mai sînt decît cîteva zile. Noi le dorim succes!

O. IONESCU

Vești din vacanță

SPIC CU SPIC PATRIEI SNOPI

● *Pionierii Școlii medii din comuna Segarcea, regiunea Craiova, vin aproape zilnic pe miriștile G. A. S. Din spicele strînse pînă acum, au obținut peste 500 kg de grîu boabe.*

● *Și pionierii din comuna General Scărișoreanu, regiunea Constanța au ieșit la strînsul spicelor. Din spicele adunate, s-au strîns 360 kg de boabe de grîu.*

● *„Din spicele adunate de noi, să dăm 200 kg boabe" și-au propus pionierii din comuna Scărișoara Nouă, regiunea Oradea. Pînă acum, au adunat aproape jumătate din cantitatea propusă.*

PREGATIRI PENTRU DISTINCȚII

● *Pionierii unității din comuna Rodovanu, raionul Oltenița, au predat aproape 700 kg fier vechi, au strîns o cantitate mare de spice. In zilele de tabără învață noi poezii și cîntece pionierești.*

● *„Am adus araci pentru roșii, am ajutat la plivitul porumbului, la răritul sfeclei de zahăr de la colectivă", scriu pionierii din comuna Buzescu, raionul Alexandria.*

● *O dată cu vizitarea fabricii de zahăr „Siretul" pionierii din comuna Cindești, regiunea Suceava au îndeplinit un nou punct din frumosul lor program de tabără.*

PE LOTUL ȘCOLAR

● *Pe lotul școlar din comuna Gîrcov, regiunea Craiova, pionierii au prășit a treia oară porumbul și au secerat tot grîul de pe parcela lor.*

● *Micii naturaliști din cartierul Bahnari-Vaslui, regiunea Iași, fac multe experiențe pe lotul lor experimental. Ultimul măr altoit, s-a prins și se dezvoltă bine.*

SPORT

In tabăra olimpicilor noștri

Au mai rămas puține zile pînă la începerea celei de-a XVII-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Roma.

Acum cîteva zile am vizitat tabăra olimpicilor noștri cu gîndul să aflăm cum s-au pregătit ei pentru grandioasa întîlnire de la Roma. Intr-o clipă de răgaz, am stat de vorbă cu **Gabriel Moiceanu** și **Olga Orban-Szabo.**

Pregătirile sînt pe sfîrșite, ne-a spus Gabriel Moiceanu. Noi, cicliștii după confruntarea cu renumita formație a Belgiei sîntem gata de plecare la campionatele mondiale de ciclism care vor avea loc în curînd în R.D.G. Iar de acolo vom pleca la Roma. Formația noastră de tir se află acum la un mare concurs preolimpic la Budapesta. Iar după cum cred că știți, **Iolanda Balaș, Zoltan Vamoș** și **Cornel Porumb,** după strălucitele victorii obținute la Oslo, se găsesc acum în Suedia, unde vor evolua la încă două mari concursuri. Ceilalți atleți fac ultimele antrenamente pe stadioanele din capitală.

Olga Szabo ne-a vorbit mai multe despre formația noastră de polo care se antrenează la stadionul Tineretului.

Gabriel Moiceanu ne-a mai spus că lotul nostru olimpic va cuprinde în jurul a 130 de sportivi, dintre care peste 20 de fete.

Discutînd despre pronosticuri, Olga Orban-Szabo ne-a spus:

— In primul rînd, Iolanda Balaș va fi, fără îndoială, un „cap de afiș" al actualei ediții a Jocurilor Olimpice. In orice caz, să știți că noi, membrii lotului olimpic vom lupta cu toată dîrzenia pentru victoria culorilor dragi ale patriei.

RADU POPA

NEMAIVAZUTA floare de piatră

Şcoala lui Viorel e cocoţată pe-o coastă de munte. Din orăşel, de jos, toţi o pot zări. De sus, de la ferestrele ei, dintr-o singură privire cuprinzi întreaga aşezare. Iar de jur-împrejur, natura a risipit cu dărnicie atîtea şi atîtea frumuseţi, încît nu găseşti uşor o casă din care să lipsească fie o încăpătoare tolbă de excursionist, fie un neostenit toiag de drumeţie. Roadele excursiilor se văd poate cel mai bine la „Colţul naturii" din şcoală. Iată : o scoică ciudată, răsucită, pescuită de băieţi în „Lacul Albastru" ; în pietrar — o pietricică de culoarea smaragdului, adusă dintr-un cutezător urcuş în vîrful „Pietrelor Inţelepciunii" ; în ierbar — un trifoi cu patru foi, cules din „Poiana Stînii" ; şi ultimul dar de preţ, adus de elevi în primele zile ale vacanţei — o nespus de frumoasă floare de piatră, descoperită, nu se ştie prea bine cum, în „Peştera Florilor" din apropierea orăşelului.

In tabăra lor de curte a venit un pionier nou. De la prima vedere pare băiat de ispravă.

— Vrei să fim prieteni ? îl întreabă Viorel pe şoptite, la cel dintîi prilej.

— Să fim ! răspunde celălalt, privindu-l drept în ochi şi bătînd palma cu el. Mă cheamă Victor...

Mai tîrziu, în vreme ce copiii zburdă şi niciunul nu-l cheamă pe Viorel să ia parte la jocul lor, Victor desface pacheţelul cu mîncare adus de-acasă.

— Ştii, îi strecoară la ureche proaspătului său prieten, băieţii noştri-s cam egoişti. Poftă bună !

— Mulţumesc.

— La noi se răspunde altfel cînd cineva îţi doreşte „Poftă bună" : se zice „Poftim la masă".

Noul venit clipeşte cu nevinovăţie

— Dar eu nu mănînc la masă, ci în poală...

Şi infulecînd :

— Hai, ia şi tu.

Viorel înhaţă o plăcintă întreagă.

— Astea, la noi în Moldova, se numesc „Poale-n brîu"...

— Sînt grozave ! rosteşte Viorel şi adaugă cu gura plină : dar mai grozav e că nu eşti egoist ca ceilalţi şi ăsta-i mare lucru. Nici eu nu sînt... Aşa că unu şi cu unu fac doi : o să fim buni prieteni. Şi ca să ţi-o dovedesc, îţi spun curînd cea mai însemnată taină a mea...

Colegului i se opreşte îmbucătura în gît :

— Ai o taină ?

— Una ? Cîte vrei ! Pot să-ţi dau şi ţie cîteva... Deocamdată însă am s-o împart cu tine pe cea mai însemnată...

— Ei, şi cînd mi-o spui ? e nerăbdător moldoveanul.

— Nu acum... Deocamdată lămureşte-mă : ai să înveţi la anul aici ?

— Da, aici, într-a VI-a. S-a mutat tata cu serviciul...

— Intr-a VI-a ? Exact ce trebuia ! O să cerem să fim colegi de bancă. O să ne împăcăm bine !... Anul trecut eram coleg de bancă cu băiatul de colo ! Da, da, cu ăla negricios... Am fost prieteni la toartă pînă mai alaltăieri, dar ne-am certat. E-un egoist şi jumătate ! Nici să n-aud de el...

Nu mai apucă să dea lămuriri — se sună adunarea.

A doua zi, copiii desenează.

— Taie, te rog, creionul tău în două, se rugă Viorel de Victor, să-mi dai şi mie o jumătate ; al meu are mina slabă, se rupe mereu...

Prietenului îi scapă o strîmbătură, care-l face pe celălalt să se încrunte :

— Cum adică ?! Aşa ne fuse vorba ? Eşti şi tu dintre egoişti ?

Atîta ! Şi-o jumătate din creionul vecinului ajunge în mîna sa. „Bravo !" se grăbeşte să aştearnă pe colţul filei de desen. „Nu eşti egoist ! Ca şi mine..."

De la cunoştinţa lui Viorel cu viitorul său coleg de bancă au trecut doar trei, patru zile. Victor îl tot sîcîie :

— Ei, cînd îmi spui şi mie taina aceea grozavă ?

Iar Viorel îl tot amînă, îl amînă... Pînă într-o dimineaţă, cînd îi cere în sfîrşit :

— Vino mîine, în tabără, cu lanterna. A mea are bateria cam slabă... Nu fi egoist ! După închiderea taberei, îţi spun totul şi... Şi nu uita să laşi vorbă că lipseşti pînă pe seară... Mai mult — pe mîine !

A doua zi, după-amiază, cei doi băieţi iau pieptiş drumul spre „Peştera Florilor". Urcă tăcuţi, alături, pe cînd liniştea e spartă de unul dintre ei :

— Ei, ce mai aştepţi ?!

— Voi, toţi sînteţi la fel, egoişti: ca să afli mai devreme cu o clipă taina mea, nu mă laşi şi pe mine să-ţi povestesc visul de astă-noapte...

Şi fără să se sinchisească de nerăbdarea însoţitorului :

— Se făcea c-am cîştigat un automobil la concursul „Cine ştie cîştigă" din tabăra de curte. Şi pentru că nu mă răbda inima să n-ai şi tu maşină, ce-am născocit ? Am tăiat-o în două cu un ferăstrău. Bineînţeles, maşina mergea numai cu jumătate din viteza ei obişnuită şi pe deasupra trebuia să

ai şi echilibru, ca să umbli doar pe două roţi... Dar mergeam amîndoi în maşină, alături, aşa cum mergem acum... Ce zici de mine ? Nici în somn nu pot fi egoist, aşa-i ?

— Aşa-i, aşa-i, dar taina tot taină a rămas !

— Dacă-ţi destupi bine urechile si asculţi, vine şi clipa cea mare... De altfel, cu cît ne apropiem de peşteră, cu atît mai aproape de noi se află şi dezlegarea misterului...

Prietenul lui Viorel se opreşte locului :

— Nici nu mai avem mult. Stai şi povesteşte-mi totul !

— Fie ! înalţă celălalt ochii spre cer, încolţit... Vezi, la ultima excursie pe care-am făcut-o aici, înainte cu cîteva zile, împreună cu fostul meu prieten, ştii tu care, ăla din tabără, egoistul, negriciosul, m-am rătăcit de el în peşteră. Şi, ce crezi ? Strig, strig, nici un răspuns. Deodată, încremenesc. In întuneric, puţin deasupra capului meu, licăreşte ceva. Dau să fug, nu pot. Dau să strig, nu pot. Prind curaj şi privesc mai cu luare aminte : izbucnesc în rîs. Rostogolesc un bolovan, urc pe el şi culeg o floare de piatră nemaivăzută, nemaipomenită, nemaivisată : cu petale albăstrii-violet, exemplar rar, crede-mă... Nu mă mai satur întorcînd-o pe toate părţile, dar aud paşi. Recunosc paşii, sînt ai bunului meu prieten. Ce pot face atunci ? Ingrop la repezeală floarea, căci prea e minunată ca s-o sparg, s-o împart cu el, frăţeşte, prea-i deosebită ca să i-o dau numai lui, prea-i rară ca s-o dăruiesc colţului naturii din şcoala noastră... Aşa încît tac chitic ! Şi-apoi, nici nu mi-a părut prea rău : chiar a doua zi a adus, nu ştiu cine la şcoală o floare cît de cît asemănătoare. E mai puţin izbutită, se înţelege, dar e destul de frumoasă pentru ceilalţi !

Oftează, ca după o caznă adevărată :

— După cum vezi, n-am păstrat taina numai pentru mine, ţi-am împărtăşit-o şi ţie, deşi nici fostului meu prieten nu i-am mărturisit nimic. Tocmai de aceea ne-am şi certat : m-a găsit în peşteră cu pămînt sub unghii şi eu n-am vrut să-i explic ce mi s-a întîmplat !...

Au ajuns la peşteră şi pătrund înăuntru :

— Locul îl ştiu şi cu ochii închişi. Ai adus lanterna ?

— ...adus !

— Dă-mi-o mie să luminez, cunosc bine drumul...

După o vreme, în care viitorul coleg de bancă iscodeşte fiecare mişcare a celuilalt, cu ochiul omului gata, gata să-i facă altuia o caricatură, Viorel exclamă !

— Aici !

Trîntind lanterna în palma lui Victor, îngenunche şi scormoneşte pămîntul cu unghiile. In cele din urmă înalţă o privire îngrozită :

— Floarea... Nu-i !

Apoi, strigă totuşi plin de bucurie :

— Ba e !...

Şi dînd la iveală o hîrtiuţă făcută sul :

— O hîrtie !?

— S-o citesc eu ?

— Nu ! Tu ţine lanterna, că citesc eu !

Şi începe :

„Iartă-mă, Viorele, n-am avut încotro. Dacă ar fi existat la noi la şcoală un muzeu al egoismului, acolo aş fi dus floarea ta de piatră. Cum însă pentru un singur elev n-avem ce face cu un asemenea muzeu, am dăruit floarea colţului nostru de ştiinţe naturale. O să te bucuri, de acum încolo, de frumuseţea ei şi tu şi alţii. Ce zici ? SANDU".

Iar ceva mai jos :

N. B : Şi încă ceva : e într-adevăr NEMAIVĂZUTĂ !"

Viitorul coleg de bancă izbucneşte în rîs :

— Intr-adevăr, nemaivăzută **de tine...**

— Ba dimpotrivă ! se îndîrjeşte Viorel. Tocmai aici e aici : păcătosul de Sandu m-a lăsat să văd la colţul naturii floarea mea, şi s-o privesc fără să am habar că-i a mea. Inseamnă sau nu înseamnă asta că-i un egoist şi jumătate ? De vreme ce-a păstrat numai pentru el taina...

— Da, da, o fi ! Numai că eu, ţine bine minte, nu-s de fel egoist ! Şi-o să povestesc tuturor celor din tabără întîmplarea, pricepi ? N-ai spus doar tu, mereu, că nu-i bine să fii niciodată egoist ?

— Nu-i bine, murmură pierdut Viorel, acum nu-i bine... pentru mine, ştii !

MIHAI STOIAN

Pescarii

Treslia se zbate costelivă
Lîngă ţărmul ce-a rămas pustiu :
Duc pescarii azi la colectivă
Rodul apei, ca argintul viu.

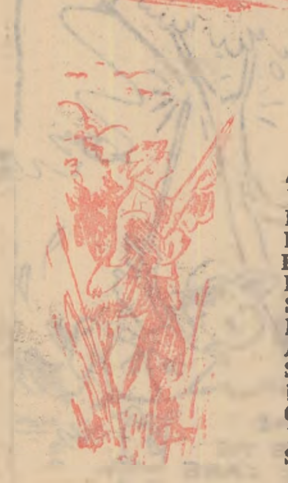
Carele gem aspru sub povară,
Satul doarme liniştit, aproape,
Cînd prin noaptea limpede de vară
Trec stăpînii roadelor de ape.

Unul cîntă-n urma unui car
Ingroşîndu-şi vocea pescăreşte :
„Truda nu-ntristează un pescar
Cîtă vreme balta are peşte".

Bucuria-n pieptul lui tresaltă
Ca şi linul din năvod prelins.
Că stăpîn e azi pe-ntreaga baltă,
Pe unelte şi pe rodul prins.

Creşte-n glasul, cadenţat de car,
Mugurul atîtor bucurii...
Luna, ca o barcă de pescar,
Trece printre nuferii-aurii.

Vînătoarea

A cerului tîmplă pe codri se pleacă
In văile-adînci luminile seacă.
Prin umbre-n desişuri stingheri şi zănatici
Din aripe bat cocoşii sălbatici.
Piraiele repezi pe pietrele grele
Din ape-mpletesc fluide dantele.
Spre ele vin cerbii prin ierbi şi pe lespezi
Li-s paşii mai iuţi ca apele repezi.
Ajung lîngă apă, se-apleacă să beie
Şi-n blana lor fug, superb, curcubee.
Işi clatină capul şi vor să se-ntoarne...
Copaci desfrunziţi par marile coarne,
Il văd şi aud a copitelor larmă
Şi-mi uit fascinat bărbia pe armă.

NICOLAE BULGARU

Din activitatea pionierilor cinefili sovietici

De curînd a avut loc la Moscova o întîlnire între cineaştii sovietici şi pionierii cinefili.

— Pe care dintre voi îl pasionează filmele ? întrebă pe copii cunoscutul regizor G. L. Roşal.

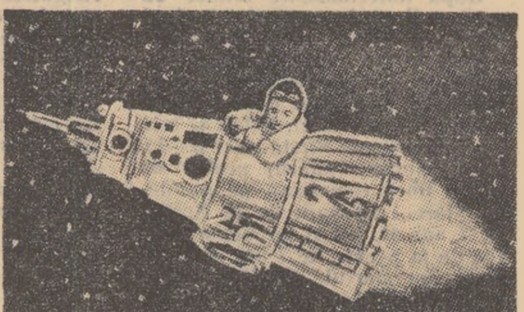
Drept răspuns în sală se ridică o pădure de mîini.

— Nu, să ridice mîna numai cei care ştiu să filmeze şi să vină pe rînd la tribună, spuse regizorul.

Tinerii prieteni ai artei cinematografice au povestit cum în Palatele şi Casele pionierilor, în cluburi, şcoli şi internate ei scriu scenarii, filmează, developează, montează şi prezintă apoi colegilor filme create în întregime de ei.

Printre cei care au luat cuvîntul au fost pionieri-operatori, regizori, actori etc. Cea mai interesantă parte a întîlnirii a constat însă din prezentarea noilor realizări ale tinerilor cineaşti.

Pe ecrane au fost proiectate filme în care era oglindită activitatea în cadrul şcolilor, taberelor pionereşti şi în timpul liber al elevilor. Participanţii la această întîlnire au aflat, de exemplu, că filmele documentare realizate de tinerii cineaşti de la Casa pionierilor din oraşul Kursk apar regulat, în cadrul jurnalelor săptămînale de actualităţi, prezentate la cinematografe.

Filmul „Palatul nostru", realizat de pionierii din Taşkent, a fost prezentat la staţiile de televiziune din multe oraşe şi s-a bucurat de un mare succes. De altfel, această realizare cinematografică a fost chiar premiată la **Concursul Unional al Cineaştilor Amatori.**

Tinerii cineaşti din R. S. S. Uzbecă au terminat de curînd turnarea filmului „Sputnicii septenalului". Filmările au fost făcute de elevii Mişa Iarovinski,, Tolea Klicinicov, Hatam Sadîkov şi Saşa Svetaşev. In „Sputnicii septenalului" realizatorii au prezentat activitatea ce se desfăşoară într-o staţie a tinerilor tehnicieni. In acest film îi întîlnim lucrînd în cadrul diferitelor cercuri pe viitorii constructori, cercetători şi oameni de ştiinţă. Vedem cum pionierii creează jucării pentru prichindei, aeromodele, prototipuri de vase fluviale şi nave transoceanice dirijate pe calea undelor, aparate de radio şi chiar televizoare. Un aspect interesant prins pe peliculă este şi acela în care elevul Marat Tulekbaev din clasa a V-a, conduce pe străzile oraşului Taşkent un mic automobil construit de el şi tovarăşii săi.

Dar partea cea mai atractivă a filmului este aceea în care spectatorii fac cunoştinţă cu robotul „Lunik" creat de şcolari în cadrul cercului de radiotehnie. Robotul se mişcă, vorbeşte şi prezintă copiilor date despre lună, despre oamenii sovietici care cuceresc cosmosul, despre pionierii care l-au construit.

Filmul „Sputnicii septenalului" demonstrează ce rezultate minunate obţin copiii cînd energia, setea de a cunoaşte şi dorinţa de a realiza ceva sînt dirijate spre acţiuni interesante şi utile.

(după „Iskusstvo Kino").

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", tel. 17.60.10. 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.